

Vestnik

»MESSENGER« GLASILO SLOVENCEV V AVSTRALIJI

“Registered by Australian Post —
Publication No. VAW 1215”
CATEGORY A

LETNIK XXXIV Številka 6

JUNIJ 1989

Slovenija
Moja dežela.

S.D.M. bo praznovalo
35.letnico obstoja 11.-12. NOV. 1989

Pokrajina in vas pod goro Krn (2.245 m) na levem bregu Soče, nedaleč od Kobarida.

Med prvo svetovno vojno je bila tu soška fronta. Avstrijska in italijanska vojska sta utrpeli pod Krnom velike žrtve.

ZDAJ JE ČAS

Zdaj je čas obračunavanj
večnih zakonov narave
z njenimi skrunilci,
čas, ki človeštvu kaže
togočni srd nasilnežev
nad upravičenimi upori.
In čas za odstranitev
stremuških zvodljivcev
brezglavih mas.

Zdaj je čas, ki dokazuje
brezdušnost birokratov
do temeljnih pravic človeštva,
čas nezakonitosti,
ki načrtno raznaroduje
narodne manjšine.
In čas, ki javno slači
brezsramne varuhe laži
do gole resnice.

Zdaj je čas, ki terja padec
zaslužnjevalnih vlad in
političnih malikov,
čas, ki vsepovsod odpira oči.
Ljudstvo ne zaupa "ljudskim"
protiljudsko šolanim armadam.
In skrajni čas za modre
gospodarje, delavce in zvezde
namesto zajedavcev.

Zdaj je čas, ki tehta
naš ogrožen duh in
kitajsko žrtevno pomlad,
čas, ki nemudoma zahteva
budnice svobodnih pesnikov
na vseh meridianih.
In čas, ko so dalje sekunde: TV
kaže živo resnico kitajske KP
– protiljudsko avtokracijo.

Zdaj je čas, da sprevidimo kam nas
vodijo vizije brez duhovne spirale:
v ceneno zvrst materialnih vrednot!
Zdaj ves svet strmi v kitajsko LA,
ki s tanki PREŠA NEDOLŽNA TRUPLA
mladih Kitajcev v LJUDSKO DROZGO!
In zdaj je čas, ko se z GNEVOM piše
A.D. 1989, 4. junij, KRVAVA NEDELJA,
PEKING – vsem proletarcem v opomin.

Pavla GRUDEN

NEODVISNO GLASILO
SLOVENCEV V AVSTRALIJI

P.O.Box 56, Rosanna, Vic. 3084

Tel.: 436 5238

Lastnik - Publisher

SLOVENIAN ASSOCIATION
MELBOURNE

P.O.Box 185, Eltham, Vic.3095

Uredila - Edited By: Vida KODRE

Upravni odbor: Peter Mandelj (administracija),
Vida Kodre (tajništvo), Vasja Čuk (tehnično
oblikovanje), Milena Brgoč (odprava), Anica
Markič (dopisovanje), Sandra Krnel (angleška
stran - english section), Jana Lavrič (knjižo-
vodstvo). Redni dopisovalci: Ivan Lapuh,
Helena Leber, Ivo Leber, Marijan Peršič, Derry
Maddison, Anica Markič, Marijan Lauko.

Tisk - Printed By:
D.&D. PRINTING

Cena izvoda - price: 2 dollars per copy
Letna naročnina - annual: Australia 20.-,

Overseas \$ 32.00

Vaše prispevke pošljite najkasneje do 5. v mese-
cu. Rokopisov in nenaročenih fotografij ne
vračamo. Za podpisane članke odgovarja pisec
sam.

VESELI VEČER ŠE ENKRAT

Veseli večer pod lipovim listom, ki ga je pripravil odbor Vestnika, ni bil samo kot vesel in poln humorja; bil je povsem nekaj novega, kar se ne dogaja po naših odrih.

Zares dobro speljan program ni v dvorani nikogar dolgočasil, pa tudi nepotrebno govorjenje, ki je vedno ob prireditvah prisotno, tokrat ni dobilo svoje priložnosti. Se pravi: Slovenci si želimo tudi takih večerov.

Zaključni del ali nekako kronan večer pa je bilo izbiranje Naj, naj Slovenca. Ker sem se tudi sam (primoran) znašel med ostalimi nekaj možmi na zatožni strani pred sodnicami, mi je odvezlo še tisti delček dar govora, ki ga le tu in tam uporabim. Strah pa ni bil zaman - in sodnicam sem se zasmilil ter me izbrale za naj, naj...

Odboru Vestnika pa gre vsekakor pohvalno priznanje za celotni večer, kar jim naj daje pobudo za podobna nova srečanja.

Ivan LAPUH

TRENUTEK, V KATEREM ŽIVIMO

Danes res ni lahko več pisati, ker človek, sploh ne ve več, kje bi začel. V svetovnem krogu kar mrgoli dogodkov in vsa ta dogajanja, ki so vse več ali manj neprijetna so znak zaskrbljenosti za celotno svetovno javnost. Kar nenehno spremljamo in doživljamo svetovne gospodarske in politične krize, kljub temu, da živimo na tem oddaljenem petem kontinentu, v tej obljubljeni deželi, kot jo vsi radi poimenujejo. Vendar se življenje na tej velikanki tudi spreminja in sami smo priča, da nas gospodarske težave že načenjajo.

Približuje se novo finančno leto in upajmo, da z nižjimi osebnimi davki na dohodek, kot jih je obljubil zvezni blagajnik Paul Keating. Mogoče homo tako lažje zadihali, mogoče pa ne, saj so tudi cene vsak dan višje, inflacija narašča, da o dviganju obrestnih mer za nakup stanovanj in hiš niti ne omenjamo. Vendar pa bomo prav na ta način s povečanimi neto prihodki v družinskem proračunu le lažje dohitevali naraščajočo draginjo. Kakorkoli že, pa bo tudi vladajoča delavska stranka morala biti zelo previdna pri svojih odločitvah, saj vemo, da so se zamenjali voditelji v vrstah opozicije tako na zvezni ravni, kot v sami državi Viktoriji in bo boj za vodstvo trd. Do razpleta bo kmalu prišlo po mesecu juliju in v bodočih volitvah.

Sicer pa se druge države v svetu ubadajo s precej večjimi gospodarskimi težavami, katere spremljajo še resnejše notranje politične. Tako pogosto slišimo zahteve po večji demokraciji, predvsem v vzhodnem komunističnem bloku in med drugim tudi v Jugoslaviji (Sloveniji). Da se demokratičnost resnično večja, lahko vidimo na primerih; naprimer na Poljskem, ko priznavajo še včeraj ilegalnega sindikata Solidarnosti, na Madžarskem gre za priznavanje tudi drugih strank, ne samo komunistične, v Sovjetski zvezi imajo nov način volitev kandidatov..., v Sloveniji spe t nova stranka Zelenih z geslom "za zeleno Slovenijo, Jugoslavijo, Evropo, za zeleni planet", ustanovljeno Krščansko socialno gibanje...

Vendar pa smo spet priča tudi nasprotnim dogodkom. Na Kitajskem so težnje in zahteve množic po večjih svoboščinah in demokratičnosti krvavo zatrli s posredovanjem vojske in tako zabili nož v hrbet vsej demokraciji nasploh.

Torej ne mislimo vas s tem še bolj razburjati, dragi bralci, če so časi prenapolnjeni z različnimi včasih zelo neveselimi dogodki, zato bomo raje omenili kaj lepšega, bolj veselega. Kdor ima majhne otroke ali vnuke naj se pripravi na šolske počitnice. Zimska sezona nam obeta dobro smuko, saj je že sedaj zapadlo veliko snega. Kdor pa ne smuča, naj se pa gre sankati, saj je to tudi lep in precej zabaven šport. Otroci se ga zelo veselijo.

Na kulturnem področju naj povemo tudi to, da smo pred kratkim v Melbournu dobile etniške skupine prvo javno neodvisno etniško radijsko postajo ZZZ, ki bo dnevno oddajala na frakvenci 92.3 MHz na ultra kratkem valovnem področju (FM) od sedme ure zjutraj do polnoči.

Tako, dragi bralci, končali smo dobro in do naslednje številke lep pozdrav.

Vaša urednica
Vida KODRE

MARIJAN PERŠIČ (drugi z leve) pri podelitvi nagrade OAM for service to the Slovenian community.

Ponatis iz "The Gold Coast Bulletin" z dne 22.4.1989.

Solze, žalost, bolečina
te zbudila ni
tiho nema je gomila
kjer počivaš mirno ti.

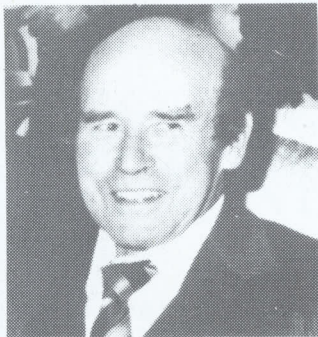
(ljudska)

V SLOVO

V ponedeljek 24.aprila nas je za vedno zapustil nam vsem dobro poznani Bruno SDRAULIG. Umrli je na domu v oskrbi svoje zveste žene in otrok. Molitve in pogrebna maša, katere se je udeležilo zelo lepo število prijateljev in znancev, je bila v farni cerkvi Our Lady Help of Christians v Elthamu, njegovo truplo pa počiva na pokopališču v Prestonu. Po lastni želji pokojnega, so zvonili Ave Marijo tudi v domači farni cerkvi, tam onkraj voda.

Bruno se je rodil leta 1923 v občini Gremek v beneški Sloveniji. V družini je bilo 10 otrok. Leta 1952 si je prišel iskat lepšega življenja v Avstralijo, se čez sedem let vrnil v domačo vas in se tam tudi poročil. Nevesto Almo je nato pripeljal v Avstralijo. Večino skupnega življenja sta preživela v Elthamu, sicer v Research, kjer sta skrbno opravljala vsakodnevne opravke na svoji lastni kokošji farmi. Zraven žene Alme zapušča Bruno še dva sinova in eno hčer.

Brunota bomo pogrešali tudi vsi v Slovenskem društvu Melbourne, še posebno balinarji. Bil je zaveden Slovenec,

delaven in zvest član, nadvse pa zelo vnet balinar. Vedno je bil vesel, nasmejan, družaben in prijazen do vsakogar. Skozi leta sta z ženo Almo veliko sodelovala pri društvu, podpirala finančno naše središče s pokroviteljstvom, kot nas zalagala tudi z jajci.

Gospa Sdraulig se želi zahvaliti vsem prijateljem in znancem, ki so pokojnemu stali ob strani, ga obiskovali in v poslednjih dneh boleznih, ter vsem, ki so ga pospremili na zadnji poti k večnemu počitku. Zahvala patru Baziliju za nesebično skrb, Stanku Prosenak za spregovorjene besede ob odprtem grobu, pevskemu zboru SDM za pesem Gozdič je že zelen, ter balinarjem SDM in balinarjem Veneto kluba.

Naše sožalje družini, Bruno, tebi pa naj bo lahko avstralska zemlja. Počivaj v miru!

Anica MARKIČ

VENETI NAŠI DAVNI PREDNIKI

Ljubitelje slovenske zgodovine bo najbrž zanimala novica, da so 15.junija 1989 predstavili v Ljubljani z naslovom "VENETI NAŠI DAVNI PREDNIKI." Pri-sotni so bili vsi trije avtorji: Matej Bor, Jožko Šavli in Ivan Tomažič.

V zadnjem stoletju se je razširilo mnenje, da so Slovenci prišli v današnje kraje šele v 6.stoletju. Nova dognanja pa dokazujejo, da smo Slovenci avtohtono (ljudstvo po izvoru od tam) ljudstvo in da so naši predniki bili že v starem veku nosilci srednjeevropske kulture in zgodovine. Preživeli so Kelte in Rimljane ter še danes sooblikujejo evropsko kulturo, sicer na skrčenem ozemlju, ki pa je pravi biser.

O slovanskem poreklu starih VENETOV pričajo venetski napisi na nagrobnikih, žarah in kovinskih predmetih, ki jih je mogoče razumeti le s pomočjo slovenskega jezika. Že samo ime Slo-veneci-

Slo-veneti razodeva VENETE kot naše prednike.

Kdor želi spoznati resnico našega porekla, naj seže po 528 straneh lepo opremljene knjige s številnimi ilustracijami:

VENETI NAŠI DAVNI PREDNIKI.
Knjiga bo stala Au.30.- plus poštnina.
Lahko jo naročite pri:
Ivan Tomažič Mladinska knjiga
Bennogasse 21 Titova 3
1080 Wien, ALI 61000 Ljubljana
Austria Jugoslavija

Komur ne dela težave nemščina, pa lahko isto knjigo bere v nemškem jeziku, ki je izšla na Dunaju in jo naročite na prvi gornji naslov. Obe knjigi sta zelo okusno opremljeni in bosta pravi biser na naši knjižni polici.

Ivanka ŠKOF

ROJSTNI DAN PRAZNUJEJO

Svoj 54. rojstni dan je 15. junija praznoval tudi Peter Mandelj, predsednik Sveta slovenskih organizacij. Ob tem mu iskreno čestitamo in mu želimo vse najboljše!

Svoj 21. rojstni dan praznuje zelo navdušena mladenka in marljivo dekle pri SDM - Julie Čampelj. Julie, želimo ti obilo sreče in uspeha na tvoji življenjski poti in še nadaljnega sodelovanja v društvu.

Money Guidance

PTY.LTD.

(Licensed Securities Dealers)

Stan M.L. Penca AASA, CPA
Director

Retirement Planners
Financial Planners
Superannuation Consultants

Na hribu ob Yarri

DAN MAMIC

Lepo smo praznovali ta dan. Možje so se spet izkazali in pripravili zelo okusno večerjo. Zabavali smo se z humorjem, pesmijo in glasbo. Kot se sliši, je bil zelo lep popoldan.

Za mamico leta sta letos bile obdarjeni kar dve. Prva nadvse aktivna, neutrudljiva članica in odbornica MILENA BRGOČ in živahna, vsem dobro poznana MARCELA BOLE. Obe zelo skrbni mamic. Čestitam!

V nedeljo 14. maja je prevzela vodstvo kuhinje mladina, ter spet razbremenila svoje matere. Pripravili so nam lepo kosilo, mladini pa so žarela lica od veselja nad lepo udeležbo. Posebna hvala vsem mladenkam in mladeničem za "job well done".

Te dni slavita zlati jubilej Marcela in Silvester Bole. Teško je verjeti, da je naša večna mladenka že poročena 50 let. Najlepše želje nas vseh in čestitke ob vajinem tako visokem jubileju. Bog živi ženina in nevesto!

Že nekaj časa je odkar sem bila zaprosena, da zapišem zahvalo Oskarja in Lore dane Može, sedaj že spet živeč v Italiji. Želita se zahvaliti za vso gostoljubnost in pozornost v času bivanja v Avstraliji, kot tudi vsem, ki so pripomog-

Letos sta bili izbrani kar dve mamicil leta 89. Ta naslov sta si pridobili Marcela BOLE in Milena BRGOČ.

li z delom za lepo pripravljeno slovesno večerjo v klubu SDM na dan poroke.

Anica MARKIČ

Napolnjena jedilnica SDM 14. ma ja – DAN MAMIC "Juha je vendar okusna".

NAŠE MAMICE – IZSELJENKE...

Drage mame, stare mame, babice, omice in nonice. Kot vsako leto smo se tudi tokrat zbrali skupaj, da se spomnimo tistega posebnega bitja, osebe, ki je slehernemu izmed nas dala življenje – NAŠE MATERE.....

Te skrivnostne podobe Cankarjevih sanj, tistega v črno odetega bitja, ki predstavlja spomin naših mater iz mladih dni – žene, katero že davno pokriva zemljica domača...

Tudi tokrat je med nami nova vrsta teh žena, novi kov matera, katere lahko ustvari le tujina. Te, ki so bile pred več kot desetletji le mlada dekleta, ki so največkrat v temni noči jemale slovo od rodne kraja, velikokrat revnega, toda toplega ognjišča. Odhajale so nevedoč kam, v neznanje je vodila njihova pot...

Sprejela jih je tujina, z vso svojo sivino, pričela se je prava šola v kateri ste, drage mame izseljenke diplomirale z odliko. Postale ste čudodelke – svojevrstne ustvarjalke žena posebnih lastnosti, predvsem v pridnosti, poštenosti in vztrajnosti brez opore sorodstva in okolja domovine rojstva.

Ponosno dvignite glave, veselo zakorakajte bodočnosti nasproti, prekoračile ste cilje sposobnosti. Poseben rod SLOVENSTVA je zrastel iz naročja naše matere izseljenke. Bodite ponosne...

Helena LEBER

Mladi kuharji v kuhinji SDM – Dan mamic. Tania Sosič, Julie Čampelj, Aleš Brgoč, Eric Gelt, Igor Brgoč in Sharon Debelak.

"Sprejemata naročilo za kosilo" – DAN MAMIC – Damian Pišotek in Julie Krnel.

Sasha Eric Photography

agent for Diamond Valley
Prestige Car Hire

267 HIGH ST, PRESTON, 3072 480 5360

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE

vas vljudno vabi na

Letni ples 1989

v soboto 8. julija 1989 v društveni dvorani,
82 Ingrams Rd., Research.

V ceno vstopnice je vključena na mizo postrežena večerja.

Ta je člani: 20.-dol.
nečlani: 25.- dol.

Posebnost večera je kronanje Dekleta slovenske skupnosti in Kraljice dobrotelnosti.

Za razvedrilo nas bo zabaval Slovenski kvintet.

Rezervacije: Maks Hartman
8504090

Anica Markič
8763023

PONOVNO SREČANJE Z DUŠANOM MRAVLJETOM

Pred nekaj meseci smo se udeležili dveh prireditev med Slovenci v Sydneyu. Eni so se na pot podali s privatnimi avtomobili, dočim večina z avtobusi. Domov smo se vrnili utrujeni, neprespani, fizično in psihično utrujeni; in vzelo nam je kar teden dni, da smo se počutili ponovno "na mestu" in to zaradi par dnevnega obiska v Sydneyu. Kako občudujem, celo obožujem slehernega maratonca, ki se po-da na Westfield Marathon Run Sydney - Melbourne. To je najdaljša tekma na sve-tu, katere se je udeležilo 35 tekmovalcev, da se pomerijo v vztrajnosti, potrpežljivi-vosti, koncentraciji, ter nam tako ti he-roji dokažejo česa vse je zmožno človeško telo.

Nam vsem dobro poznani rojak iz Slo-venije, Dušan Mravlje, se je te tekme ude-ležil že četrtrič, kot tudi že štirikrat tek-movanja v Colac-u. To se pravi: v Avstra-liji je Dušan tekmoval že osemkrat. Vsi se ga dobro spominjamo, ko je leta 1986 prvi priteknel na cilj iz Sydneya za Melbo-

urne in tako bil deležen ogromne pozor-nosti avstralskih novinarjev. Na žalost je že drugič moral pred dokončnim ciljem odstopiti iz tekmovanja, zaradi telesne poškodbe in to le nekaj manj kot 200 km pred ciljem.

V soboto 27.maja je Dušan bil gost Slovenske balinarske zveze Viktorije na letnem plesu na Jadranu, kjer je bil zelo lepo sprejet. Takoj drugi dan, pa je že moral na ponovno pot - pa ne peš nazaj v Sydney - temveč nazaj v Slovenijo k svoji družini in v svojo službo. Oktobra se Dušan namerava udeležiti tekmovanja v Tasmaniji. Želimo mu vsaj malo več sre-če, da bo prišel na cilj. Najvažnejše in najpomembnejše je, da sodeluje, da zna sprejeti poraz, kot je to naš nasmejani, vedno razpoloženi Gorenjec. Zmaga je za-željena, toda ni najvažnejša. Naj končam z angleškim rekom: "To be a proud winner is easy, to be a good looser is what counts."

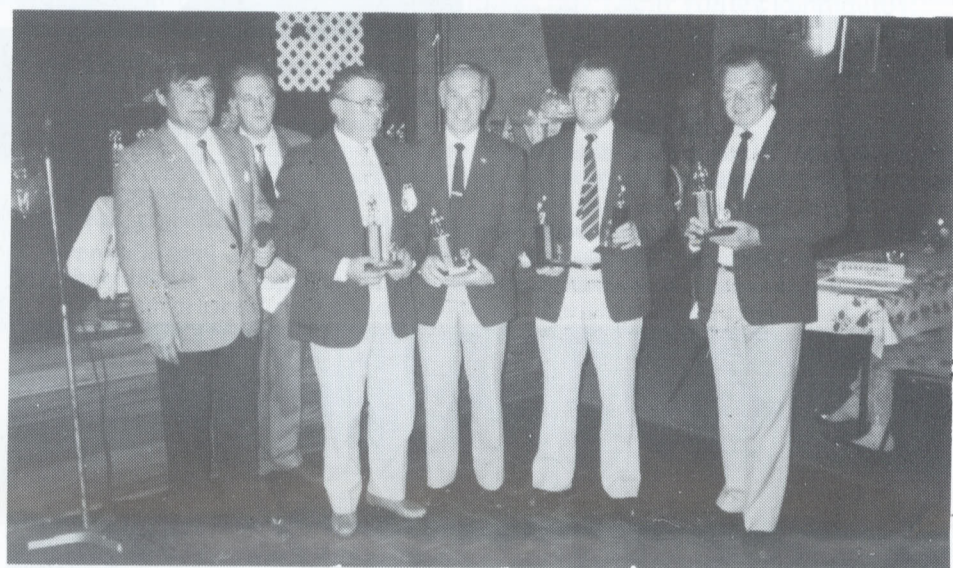
Anica MARKIČ

Marjan Potočnik (stric) in DUŠAN MRAVLJE - gost na ZB Viktorije na letnem plesu

Prvaki v trojki za leto 1988/89: Stojan MOŽE, Bert NOVAK, Jože URBANČIČ z Rudijem ISKRO -predsednik in Silvo JURIŠEVIČ -tajnik Slovenske balinarske zveze Viktorije

Drugo mesto v četvorki za leto 1988/89. S predsednikom in tajnikom Slovenske balinarske zveze Viktorije za leto 1988/89. Rudi Iskra, Silvo Juriševič, Andrej Fistrič, Tone Škrli, Branko Žele, Ivan Mohar.

NOVI ZAUPNIK, SICER ZAUPNICA SDM

Zaradi prezgodnje smrti gospoda Marjana Opelca pred nekaj časa, je bilo potrebno, da imenujemo petega zaupnika našega društva. Z veseljem poročam, da je ta čast doletela tokrat žensko, sicer mlado članico gospo Janjo Lavrič. Janja je že dolgoletna članica in zelo dobro znana nam vsem. Je čas, da so tudi v slovenski publiki priznane ženske in postavljene na ugledna mesta.

TAJNIŠTVO SDM POROČA

Zaradi odstotnosti tajnice Tanje Markič, ki se podaja na daljši obisk Evrope skup-

no z Olgo Fekonja bo tajniško delo ponovno za par mesecev prevzela moja malenkost. Datum za redno letno skupščino je že določen in vas že sedaj vabim, da se udeležite, ta bo v nedeljo 6.avgusta. Pomislite tudi na to, da nujno potrebujemo odbornike; brez upravnega odbora bo težko nadaljevati.

Tanji in Olgi pa veliko srečnih in zanimivih doživetij na potovanju po Evropi. Med drugim bosta julija meseca obiskali tudi štiritredensko poletno šolo v Ljubljani, katero organizira Slovenska izseljenska matica. Morda bosta po vrnitvi v Avstralijo nadaljevali naša dela. Srečno potovanje, name z Rezko in očetoma pa velikoskrbi.

Anica MARKIČ

ROJAKI, KI ŽELITE PRISTNIH KRANJSKIH ALI SLOVENSkih PLANINSKIH KLOBAS IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA' . . .

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS

PTY. LTD.

209 - 215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068

Tel.: 481 1777

Postreženi boste v domačem jeziku

euro furniture

Division of EUROINTERNATIONAL PTY.LTD.

Wide range of:

- Colonial and Contemporary dinning settings
- Rocking chairs
- Bentwood chairs
- Modern bedrooms

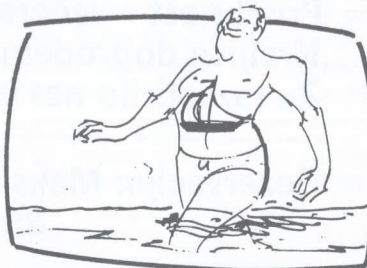
From top Slovenian furniture producers
Available at all leading furniture retail stores.

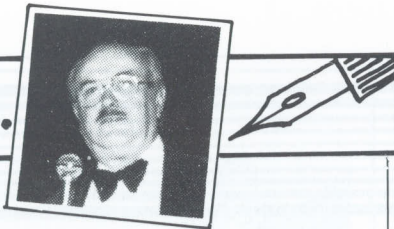
Factory show room:

3 Dalmore Drive, Scoresby, 3179, Victoria.

Telephone: (03) 764 1900

WE BRING WOOD TO LIFE!!

ČRNE NAPOVEDI

Vremenske razmere so po celem svetu izredne. Nič se ne ravna po ustaljenem redu, poleti toplo in sonce, pozimi mraz in sneg. V Sloveniji prave bele zime letos sploh ni bilo. Snega nič in suša. V Planici so morali za skakalne tekme dovažati sneg izpod Jalovca. V aprilu so imeli že zelo toplo vreme, pričetakom maja pa zopet nenavadno mrzlo in v gorskih krajih celo sneg. Tudi v New Yorku jim je sneg pričetakom maja pobelil okolišno hribovje. Pri nas v Avstraliji ni dosti bolje. V Sydneyu se pritožujejo nad neprestanim deževjem. V Melbournu so imeli mrzel in moker božični čas in močne vetrove. Pri nas na Zlati obali, kjer bi po mnenju domačinov v aprilu in maju moralo biti najprijetnejše vreme pa se sonce prepogosto skriva za oblaki, deževje pa po mnogih predelih Queenslanda, ki ponavadi trpe za sušo, pa je tako, da so nastale velike poplave.

Je kriva "luknja v atmosferi", ali "greenhouse effect"? Kdo ve. Toda nekateri astrologi imajo svojo teorijo, ki zveni nekako neverjetna, a vendar je možna.

Pravijo, da so se podobne vremenske neprijetnosti, kot jih doživljamo sedaj, dogajale vedno, kadar je sonce zamenjalo eno zvezdno znamenje za drugega. Sedaj pa smo prav v času, ko sonce prehaja iz znamenja rib v znamenje vodnarja.

Sonce zodiakalni (živalski) krog obide v 25.920 letih. Iz enega zodiakalnega znamenja v drugega pa potuje 2160 let. Astrologija oslanja te svoje trditve na sledeče: Ko se je sonce selilo iz levega raka je propadla Atlantida in so izginili mnogi drugi otoki v Atlantiku. Ko so dvojčki zamenjali raka je neki komet zadel zemljo in se je na nebu pojavila zvezda Venera. V času, ko je sonce prehajalo iz dvojčkov v bika je zabeleženo porajanje novih antičnih civilizacij. Ko pa je oven za-

menjal bika je bilo na zemlji veliko naravnih katastrof. Ko pa je sonce zapustilo ovna in prešlo v znak rib se je pojavilo krščanstvo in se pričelo širiti po svetu.

Za sedanjo selitev sonca iz rib v vodnarja napovedujejo astrologi obdobje zmešnjav in materialnega propada. Po napovedih preroka Nostradamusa pa naj bi bilo najhuje leta 1999, ko se bo "z neba pojavil pravi kralj groze". In ko so učenci, kot čitamo v sv. pismu nove zaveze, hoteli zvedeti od Kristusa, kdaj bo konec sveta, jim je dejal, da se bodo pred koncem pokazali znaki na nebu, da bo sonce potemnelo, da bo mesec zgubil svoj sijaj, da bodo katastrofe in bolezni pustošile po zemlji. So to "luknja v atmosferi", aids, meteor, ki je pred par tedni "zgrešil" zemljo za kakih 200.000 km? Kdo ve? Pa tudi, če bi vedeli, bi se bilo še vedno najbolje ravnati po reku: Tudi, če bi vedel, da bo jutri konec sveta, bi si danes kljub temu še posadil jablano.

PRIRODNI PRIRASTEK PREMAJHEN

Kljub temu, da je v drugi polovici preteklega leta prebivalstvo Slovenije presešlo dva milijona, so mnogi eksperti, ki se bavijo s številkami o rasti slovenskega naroda zaskrbljeni, kajti število rojstev pada, umrljivost pa nazaduje. To kaže, da prebivalstvo Slovenije počasi, a gotovo postaja vse starejše. Povprečno se v Sloveniji na leto rodi 25.000 otrok, 19.000 ljudi pa umre. Prebivalstvo se povečuje povprečno od pol do enega odstotka. Leta 1971 je bil naravni prirastek 10.000, v drugi polovici osemdesetih let pa le še 6.000. Demografi pravijo, da je sedanja rodnot samo 86 odstotkov tiste, ki bi bila potrebna za zagotovitev enostavne reprodukcije.

Zanimivi so tudi podatki o smrtnosti. Povprečno Slovenec umre 10 let prej kot Slovenka. V starosti od 15. do 35. leta je umrljivost moških trikrat večja. Pri moških starih 25 let je umrljivost ista kot pri 10 let starejših ženskah. Pričakovana povprečna življenjska doba za moške novorojenčke rojene leta 1983 je 66 let, za deklice pa 75 let. Ta razlika je med najvišjimi v svetu.

S problemi nezadostnega prirastka pa se ne spopadajo samo v Sloveniji. Tudi ostali razviti narodi so zaskrbljeni za svojo bodočnost, kajti tudi pri njih številke kažejo, da število rojstev neprestano pada. Na drugi strani pa je pomembno dejstvo, da v deželah takozvanega tretjega sveta, v katerih je razvojna stopnja še nizka, število rojstev stalno narašča, medtem ko se povprečna življenjska doba viša. K vsemu temu pa naj dodamo še podatek, da je svet po računih strokovnjakov že danes na svetu 5 milijard ljudi preveč.

SREČA TE IŠČE - UM TI JE DAN

Če se kdo od Slovencev v Avstraliji vozi z avtom znamke Audi, najbrž ne ve, da je pri izdelavi teh avtomobilov s svojimi izumi sodeloval tudi naš rojak iz Prekmurja.

Izšolan v Hodošu za mehanika, se je Ivan Kerčmar leta 1968 zaposlil v tovarni Audi avtomobilov v Ingolstadtu. Kmalu je pokazal svojo izumiteljsko nardarjenost in že leta 1972 zaslužil nagrado za svoj prvi izum. Leta 1978 je dobil 80.000 mark, ker je s svojo idejo skrajšal izdelavo motorja od 9 minut na 29 sekund.

Po številnih drugih izumih ga je Audi lani junija poslal na seminar, ki ga prireja "Deutscher Institut für Betriebswirtschaft", kjer se zberejo strokovnjaki z vseh delov sveta in izberejo med seboj deset najboljših inovatorjev. Od teh deset potem izberejo najboljšega. Ivan to mesto sicer ni dosegel, prišel pa je na drugo mesto.

Kerčmar je dosedaj predložil 60 svojih zamisli. V celem mu je podjetje

Audi za izume plačalo 300.000 DM in dodala še štiri avtomobile Audi 60. V svojem prostem času se Ivan posveča tudi delu med tamkajšnjimi Slovenci. Je aktiven član SKSD Lastovka v Ingolstadtu in je bil tudi njegov predsednik. Žena pa je učiteljica slovenskega dopolnilnega pouka.

Ivan Kerčmar je še en primer med Slovenci, ki se tudi v inozemstvu znajo uveljaviti s svojo pridnostjo in umom. Škoda je le, da teh svojih sposobnosti ne morejo vložiti v gospodarstvo in industrijo v svojih rodni krajih, kjer se na žalost upoštevajo bolj drugi kriteriji kot sposobnost in zasebna iniciativa.

SPOMENIK TUDI SLOMŠKU

Pred par leti so v Mariboru odkrili spomenik Rudolfu Maistru - prvemu slovenskemu generalu, ki je v letu 1918 s svojim odločnim posegom zagotovil, da Maribor ni pripadel Avstriji. Sedaj pa sta Kulturna skupnost Maribora in mariborska škofija pričeli zbirati prispevke za postavitev spomenika škofu Slomšku, velikemu narodnemu buditelju in prosvetitelju.

Letos bo namreč minilo 130 let, odkar je škof Martin Slomšek prenesel sedež lavantinske škofije iz Št. Andraža na Koroškem v Maribor. S tem je slovensko obeležje Maribora in okolice bilo ohranjeno. Istočasno pa je v Maribor uvedel prvo višjo slovensko šolo - semenišče, ki deluje še danes. Postavitev spomenika Slomšku načrtujeta skupno Kulturna skupnost Maribora in mariborski škofijski ordinariat in se s prošnjo za darove v ta namen obračata na vse Slovence, doma in po svetu. Spomenik naj bi bil odkrit jeseni leta 1990.

Prispevki se lahko pošljejo na Kulturno skupnost za območje mesta Maribor, Ulica heroja Staneta 1, 62000 Maribor, Slovenija, Jugoslavija.

Marijan PERŠIČ

ALI JE SOŽITJE ČLOVEŠTVA Z NARAVO ŠE MOGOČE

To vprašanje ni novejšega datuma. Vznemirjalo je duhove že dolgo let, posebno pozornost pa so mu začeli ljudje posvečati v tridesetih letih našega dvajsetega stoletja. Vzporejali so rast in število človeštva na zemlji z naravnimi dobrotami in zmogljivostmi naše matere zemlje.

Znameniti švicarski profesor Arthur Koestler je v svojih predavanjih na radiu Beromuenster že dolgo pred drugo svetovno vojno napovedal eksplozijo človeštva, kot največjo nevarnost ne samo živim bitjem, temveč tudi zemlji kot takšni.

Eden novejših ali zadnjih strokovnih delavcev na tem področju je David Suzuki, Kanadčan japonskega porekla, ki živi in dela v zahodno-kanadškem mestu Vancouver v Britanski Kolumbiji.

Število prebivalstva na zemlji je bilo v začetku našega stoletja, torej leta 1900 en in pol milijarde ljudi ali tisočpetsto milijonov. Danes skoraj 90 let pozneje nas je že pet milijard; a čez 40 let ali okrog leta 2030, torej komaj na začetku 21. stoletja pa nas bo oziroma vas bo že 10 milijard. Vsako leto nas je 89 milijonov več - seveda se bo ta lestvica dvignila v desetih, dvajsetih letih.

Pomislimi moramo, da kjer je danes eden, bosta takrat dva. Indija, ki šteje danes nekaj čez osemsto milijonov ljudi bo takrat štela toliko ljudi, kot jih je bilo na zemlji pred prvo svetovno vojno. Kitajska, v kateri se vsaki dve sekundi rodi novo življenje šteje danes nekaj čez eno milijardo ljudi, bo pa takrat namreč okrog leta 2030 imela na svoji površini že 2 milijardi. Take bodo številke za skoraj vse dežele sveta, razen Evrope, Severne Amerike in nekaterih dežel v Aziji.

Glavni vzrok take velike rasti človeštva je oster padec smrtnosti, razmerje med rojstvi in smrtmi je postalo drugačno in to v prid rojstvom. Samo v eni najštevilnejših dežel na svetu Indiji je razmerje tri in pol proti ena. Na vsaka tri rojstva je samo ena smrt. Na Kitajskem je bila ta lestvica do nedavnega štiri proti ena, zadnja leta pa je to razmerje postalo manjše zaradi strogega nadzora rojstev.

Taki rasti človeštva, posebno v deželah v razvoju, so v glavnem pripomogle zdravstveno-higienske mere, kot so cepljenje proti nalezljivim boleznim in pitje boljše in čiste vode.

V zadnjih petdesetih letih smo bili priča največjim dosežkom človeštva - skoraj vsa tehnologija je stara samo okrog petdeset let. Največja odkritja na področju računalništva, letalstva, avtomobilizma, strojništva, medicine, poljedelstva in domačih pripomočkov so stara komaj pol stoletja. Od začetka civilizacije na naši zemeljski obli ni bilo toliko izumov in napredka na tehniško-ekonomskem polju kot v teh zadnjih petih desetletjih. Seveda ves ta vzpon tehnologije, ki naj na eni strani pomaga človeštvu, na drugi strani škoduje naravi. Naravne lepote narave izginjajo - trpijo. Tako kaže, da v tridesetih letih ne bomo imeli več naravnih lepote, divjine, kot jih poznamo danes.

Tista polariteta, tisto življenjsko razmerje se bo na zemlji zrušilo, kot je to že pred 80 leti napovedal veliki filozof Spengler v svoji knjigi "Untergang des Abendlandes" - Zaton zahodnega sveta.

Vso to veliko človeško maso moramo nasiliti, dati ji moramo večji življenjski standard, boljše in primerno življenje, izrabiti moramo našo mater zemljo do skrajnosti. Uničevati moramo naravo na eden ali drugi način.

Eden danes najbolj nasprotujočih si primerov takega početja je čiščenje ali podiranje amazonskih gozdov ob reki Amazon v Braziliji v Južni Ameriki, koder so danes največja nasprotstva med človekovimi identitetami. Gozdove podirajo, da bi dvignili standard brazilskemu človeku, mu dali tehnološke dobrine in boljše življenje, ki je skoraj na najnižji lestvici našega merila. Na reki sami hočejo postaviti okrog 300 vodnih električnih central, les sam pa bodo uporabili za papir, izvoz, da odplačajo ogromne dolgove tujim bankam. Za tono papirja je treba posekati pet velikih dreves, ki bi s svojim listjem lahko v uri "pridelala" dovolj kisika za 320 ljudi ali očistila 24 tisoč kubičnih metrov zraka. Poleg tega v amazonskih čistkah gozdov mesečno izumre po pet živalskih in rastlinskih vrst, ki jih ne bomo nikoli več nadomestili.

Uničevati in zastrupljati moramo naravo, da zagotovimo življenjske in živilske dobrine za naše dnevno življenje. Uporabljamo sredstva zoper mrčes. Škropiti in zavarovati moramo naše dnevne življenjske pridelke. Samo doma v Sloveniji morajo v vinogradih škropiti po devetkrat na leto, v sadovnjakih celo po desetkrat. Poleg tega pa uničujemo naravo z moderno tehnologijo. Izpuh avtomobilov, kislilni dež, uničevanje ozonske plasti, tovarniški izmečki in celo kurjava v naših pečeh so samo nekateri uničujoči doprinosi našega dnevnega življenja. Da ne omenjam cigaretne dima, ki znaša milijone in milijone kubičnih metrov na naši lestvici uničevanja okolja.

Zrak je nas vseh - kako silno reagiramo, če so naši življenjski pridelki v nevarnosti. Spomnimo se zadnjega primera, ko je nekdo v Čilah v Južni Ameriki zastrupil dva grozda, ki sta šla na severno-ameriški trg. Združene države Amerike, Kanada in Evropa so takoj ustavile vse uvoze sadja

in zelenjave iz Čila - in največja ironija vsega tega - mi zastrupljamo hote ali nehotе vse življenjske pridelke s sredstvi zoper mrčes, in nihče se na to ne ozira.

Ko govorimo o nuklearnem vzponu, posebno na področju energije, naj omenim samo to, da je ta način pridobivanja energetske sile najmanj škodljiv naravi na eni strani, a na drugi strani zelo nevaren človeški rasi. Poglejmo samo nekaj let nazaj v Černobil, kako je hitro potekalo. Na Švedskem so samo v nekaj urah izmerili veliko radiacijo, v Kanadi pa že v enem dnevu - tisti tih morilec, ki nam prinaša udobje, se je plazil in se še na žalost plazi po naši zemlji. Zadnje čase pa se v določenem krogu okoli 300 km od mesta nesreče še vedno gode čudne stvari; npr. teleta se skotijo brez glave, prašiči brez ušes, novorojenčki so slabotnejši z večjimi okvarami, oblast pa je svetovala bodočim materam naj rode manj otrok, bolniki po bolnišnicah okrevajo počasneje.

In navsezadnje bi dodal še to. Ugrabitelj ugrabi letalo, umori enega samega človeka ves svet ve o tem, zemeljska javnost je razburjena. Kaj pa smrtne nesreče na cestah? Dnevno se ubije ali ubijejo na naših dnevnih poteh po več tisoč ljudi po svetu - in o tem vemo zelo malo. Rekordni dan je bil pred dvema leti, ko je v enem dnevu umrlo na cestah po svetu 18 tisoč ljudi. Ali ste vedeli za to? Ne. Ko pa so ugrabitelji ubili enega samega človeka, pa smo se o tem vsi po celem svetu zgražali. Kaj torej sledi iz vsega tega -?

Na eni strani imamo eksplozijo človeštva, preveč nas bo in to že v kratkem času - kot so to strokovnjaki napovedali že dolgo časa - je eksplozija človeštva največja nevarnost ne samo živim bitjem, rastlinstvu, temveč tudi zemlji kot takšni.

Kako potem soživetiti z naravo? Ali bo tako ravnovesje lahko ostalo?

Ivo LEBER

Novice in zanimivosti iz domovine in Avstralije

KDO BI REKEL, DA SE BO MAJ POSLOVIL NA TAK NAČIN

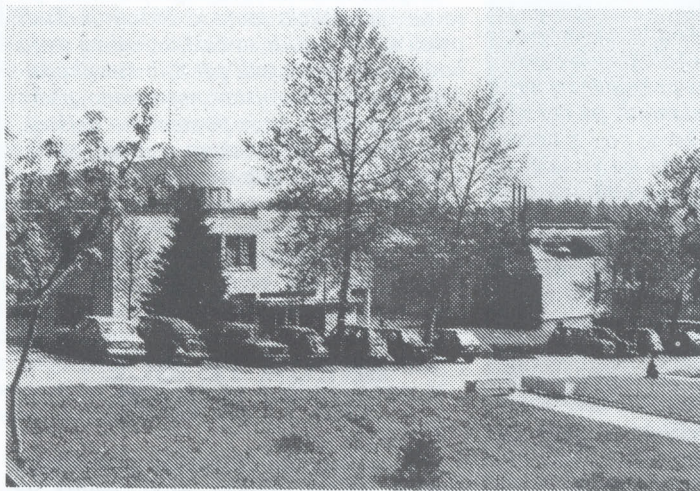
Tako je že lani, maja, premišljeval prvi od "četverice", simbol "slovenske pomladi" (tako imenovanega gibanja, ki se je začelo v Sloveniji lansko leto) simbol slovenske neodvisnosti in svobode, novinar JANEZ JANŠA.

Leta 1988 je v preiskovalnem zaporu zapisal sledeče:

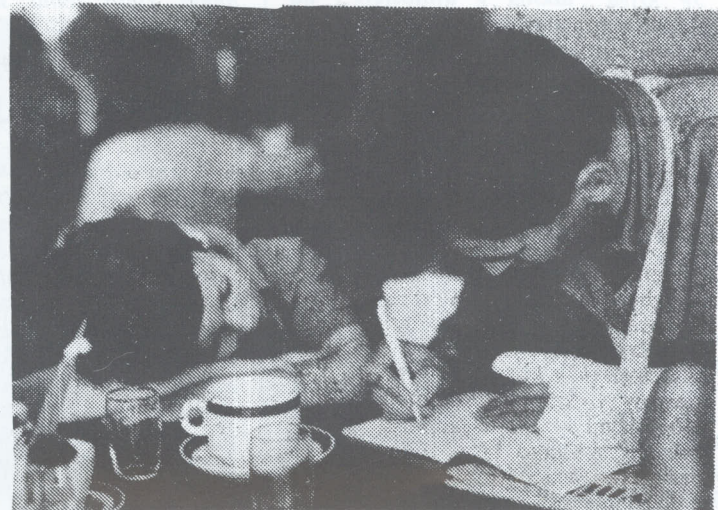
"Rad imam svobodo. Popolnoma se svobode ne da omejiti. Živemu bitju ne. Lahko ga zlomiš in lahko ga ubiješ. Ne moreš pa mu kar omejiti misli čustev, hrepenenja in upanja... Živa svoboda pa je nujnost človeka. Brez nje ni človek. Imeti jo mora vsaj v mislih, v duši, v tistem skrivnostnem valovanju, ki ga imenujemo hrepenenje... Tisoče izbojevanih bitk je v meni... Groza se razrašča v meni... življenje je utesnjeno, poraženo, zatrto in umirajoče oči steklenijo navznoter in grobovi se odpirajo v meni... Stal bom na vrhu gore. Pod mano meglena dolina, nad mano nebo in vzhajajoče sonce ob nogah. Ozračje bo brez vetra, gola skala bo v sebi zbirala moč, da prenese, kar prihaja... Vsi, ki jih imam rad so tam... Nekatero poznam, drugih ne. In vendarle. Nekaj mojega hrepenenja se seli v njihove duše, nekaj njihove svobode pa črпам vase..."

Kdo bi rekel, da se bo maj poslovil na tak način..." (Nova revija, sept. 1988)

Jaša ZLOBEC, član Odbora za varstvo človeških pravic in svobode v Ljubljani, je lani septembra v Telexu rekel: Vsa dejstva, vse podatke, vse izkušnje je treba spraviti v javnost. Brez vsiljive sramožljivosti, brez kančka slabe vesti. Da se ne bo še drugim dogajalo to, kar se je prenekateremu od nas..." In dogajalo se je – za letošnji maj velja utemeljeno pravilo: dan, v katerem se ne zgodi nič, je izgubljen. Zato pojdemo kar po vrsti...

Prizori iz zaporniškega življenja:

GLASILO SDZ

1. maj

Mednarodni praznik dela je svet letos praznoval že stotič. Pri nas v Avstraliji na žalost v koledarju ni zaznamovan kot "holiday". V Ljubljani je dnevnik "DELO" s številko, ki je bila natisnjena v 121.590 izvodih obeležil svojo trideseto obletnico izhajanja. Iz Kranja je tega dne prispela prva "DEMOKRACIJA" leto 1, številka I – glasilo Slovenske demokratične zveze, ki je izšlo v soglasju s časopisnim svetom "Gorenjskega glasa". Na osemih časopisnih straneh je ponujel le zametek tega, kar naj bi bilo redno glasilo SDZ, torej alternativni politični časopis. Dr. Dimitrij Rupel, predsednik SDZ je izrazil željo, naj bi "Demokracija" postala samostojen tednik, nemara celo dnevnik, ki bi slovensko javnost objektivno obveščal o političnih dogodkih v Jugoslaviji ter o delu SDZ.

ZAKLADI SLOVENIJE NA FILMSKEM PLATNU

3. maj

V Celovcu vpis v zasebno dvojezično ljudsko šolo, ki bo odprta v prostorih Slomškovega doma, v novem prizidku Mohorjeve šole. Po letih in letih neuslišanih prošnji in zahtev tamkajšnjih Slovencev se bo, kot pričakujejo, pouk pričel septembra letos in sicer v dveh razredih z okoli 30 učencev.

Majska številka "Rodne grude" nam pove, da smo Avstralci najboljši uvozniki zdravilne mineralne vode "Radenske", zato jo kar pijmo še naprej, saj s tem pomagamo našim Radencem. Na steklenici, pod tremi srci pa tudi piše "Nature gives the best."

"Rodna gruda" nas tudi obvešča, da je delovna organizacija SMELT iz Ljubljane, ki sodi med vodilne graditelje industrijskih objektov, v želji, da bi pomagala pri ohranjanju slovenske narave in kulturne dediščine financirala filmski projekt "Zakladi Slovenije". V sodelovanju s Slovincem Aleksandrom Mežkom, ki že vrsto let deluje v Londonu, se je SMELT odločil pomagati pri izdaji gramofonske plošče in kasete "Podarjeno srcu." Plošča in kasete, ki ju namenljajo predvsem Slo-

vencem v tujini, bosta predstavili slovensko ljudsko glasbo, opremljeno z modernim ritmičnim izrazom.

Kot poroča "Rodna gruda" je v Sloveniji izšla MONOGRAFIJA BLEJ – izjemno delo, knjiga velikega formata v razkošni izvedbi, z dvesto stranmi in 175 barvnimi reprodukcijami fotografskih posnetkov Bleda.

Maja je ubrala svojo pot po svetu pomladna številka revije "SLOVENIJA" – v angleščini. V njej poročajo, da bo letošnje "Srečanje v moji deželi" – izseljenški piknik, ki je doslej bil vsako leto v Škofji Loki – v Dolenjskih Toplicah 2. julija.

USTANOVLJENO SKSG

4. maj

Prispe Telex, v katerem poročajo med ostalim tudi o najmlajšem, med novoustanovljenimi političnimi subjekti v slovenskem pluralističnem prostoru: SLOVENSKEM KRŠČANSKO-SOCIALNEM GIBANJU (SKSG). Njegov predsednik Peter Kovačič pravi, da je njihov duhovni ali idejni temelj krščanski etos, ter da z vsako politično opcijo lahko najdejo skupen jezik, saj vse gradijo na primeru osebe, ki je nosilec kulture, politike, itd.

V SARAJEVU SESTANEK

5. maj

Časi četverice ponovno napolnili slovensko napeto ozračje. Janez Janša v Kazensko popravnem domu v Dobu pri Mirni na Dolenjskem. Obsojen je na leto in pol zapora. Zgodba o njegovem in sojenju ostalim trem še vedno zapletena in nejasna, vsekakor politično montirana.

V začetku maja je Sarajevo sprejelo predstavnike desetih organizacij za varstvo pravic in svobode državljanov, iz Jugoslavije. Prisotna tudi prva skupina v vzhodni Evropi – AMNESTY INTERNATIONAL, s sedežem v Kranju. Na tem sestanku sprejmejo seznam problemov, ki ga predloži Igor BAVČAR, predsednik Odbora za varstvo človekovih pravic v Ljubljani.

Na seznamu problemov se razen slovenske "četverice" zdaj znajde še črnogorska.

Zelo na kratko in jedrnato dogajanja v Črni gori opiše Telex:

Dobra dva meseca po zmagovitem uvozu srbske demokracije si je tudi Črna gora, srbski Piemont, kakor radi poudarjajo črnogorski intelektualci, ustvarila svojo "četverico". Se do nedavna eni najvplivnejših črnogorskih kulturnih delavcev, pesniki in doktor filozofije, so iz črnogorskega časopisja zvedeli, da jih javno tožilstvo po 134. členu Kazenskega zakona obtožuje, da so v intervjuju, ki ga je pred nedavnim objavila ljubljanska "Mladina", sejali narodno sovraštvo. Po občem, Miloševićem fantom naklonenim črnogorskemu javnemu mnenju, naj bi bili vsi štirje krivi, ker so pred "demokracijo" in po njej, javno ugovarjali paroli, da je "Črna gora Srbija".

Kršnje človeških pravic v Jugoslaviji je neskončno. V takoiimenovano "izolacijo", ki je hujša od zapora, izginja na stotine kosovskih Albancev. Med njimi je tudi Azem Vlasi. Za večino, družine in prijatelji sploh ne vedo, kje so in zakaj. Izolirani nimajo pravice do svojega odvetnika, zdravnika, časopisov, obiskov, skratka, so ljudje brez kakršnihkoli pravic.

Npr. neki pacient je prebil v norišnici 15

let. Podobnih primerov je na desetine. Odborom za zaščito človekovih pravic je doslej uspelo rešiti s pomočjo Amnesty International mnoge, ki so se nahajali bodisi v bolnicah – norišnicah ali v navadnih zaporih. Razen novinarjev pa še druge "izgrednike". Na sestanku v Sarajevu dajo pobudo za oblikovanje jugoslovanskega Gibanja za varstvo človeških pravic in svobode.

Pogovarjali so se o reševanju političnih "delikventov", ki se nahajajo v takšnih psihiatričnih bolnicah.

Sezona lova na novinarje traja že nekaj let, zadnje čase se še stopnjuje. Tako so v Sarajevu razpravljali tudi o psihiatričnih oddelkih, ki so jih v Jugoslaviji odprli pri kazensko popravnih domovih – zaporih, v sedemdesetih letih; takrat, ko je takšne oddelke celo Sovjetska zveza pričela zapirati.

6. maj
Janeza Janšo odpeljejo na ljubljanski Klinični center zaradi poškodbe roke ter srčnih tegob. Vloži prošnjo pristojnim organom, da bi svojo kazen odslužil v odprtem oddelku zapora na Igu, kjer bi mu bila dostopna zdravniška oskrba (zaradi srca) ter obiski domačih. Na tak način bi lahko tudi nadaljeval s svojim delom zunaj zapora. V zaporu bi le prenočil.

JOŽE URBANČIČ

Telefon: 465 1786 (Bus.)
850 7226 (a.h.)

KAL-CABINETS

STROKOVNJAKI ZA:

kuhinjsko pohištvo – mizarsko opremo kopalnic, umivalnikov itd. – vsakovrstne stenske omare in knjižne police.

SPECIALISTS FOR:

Kitchens – Vanity Units – Wardrobes – Book shelves

Če gradite novo ali pa obnavljate staro, obrnite se z zaupanjem na nas!
If you are building or renovating call on us with confidence!

15 COMMERCIAL DRIVE, THOMASTOWN, 3074

Proces

Trg osvoboditve, 8. maja 1989

SVOBODA ČETVERICE – NAŠA SVOBODA

8. maj
Pod tem geslom se je v Ljubljani, kljub policijski prepovedi zbrala množica ljudi (po nekaterih podatkih 10.000, po drugih celo 30.000), ki je na tej odprti seji s parolami in klici izražala nezadovoljstvo zaradi priprtja Janeza Janše. Zborovanje so sklicali: Odbor za zaščito človeških pravic, vse do novoustanovljene zveze ter mladina. Po govornih mladine in predstavnikov zvez, je Tone Pavček prebral takimenovano "Majniško deklaracijo", ki so jo podpisale vse novonastale zveze in nekatera društva.

Slovensko politično vodstvo je nekatere parole in gesla kritiziralo. Predsednik Socialistične zveze delovnega ljudstva JOŽE SMOLE je zavrnil obtožbe, da slovensko politično vodstvo ni storilo nič za usodo "četverice" ter za splošne interese slovenskega naroda. Vodstvo Slovenije ter nekatere društveno poli-

tične organizacije so zahtevale pomilostitev, vendar Jugoslovansko vrhovno sodišče na te zahteve ni reagiralo.

Novinar iz RTV Ljubljane nam je v slovenski oddaji na Radiu 3 EA povedal, da je jugoslovanska inflacija zaplesala južnoameriški ples, čeprav je nova vlada z Markovičem na čelu potegnila nekaj pametnih potez in dosegla prve rezultate, zlasti pri oživiljanju proizvodnje. Nekdo se je našalil, da bodo morali zaradi vsakodnevne rasti cen zaposliti posebne delavce, ki bi na artikle lepili nove cene.

V času ekonomskega in političnega kaosa pa dirja po jugoslovanskih cestah kar 155.000 službenih avtomobilov, ki porabijo več kot znaša polovica turističnega deviznega dohodka Jugoslavije.

Narodna galerija v Ljubljani je bogatejša za 25 grafik sodobnih avstralskih umetnikov. Grafološko mapo je galeriji podaril avstralski ambasador. Sicer je Avstralija podarila takšne mape dvajsetim državam po svetu; tistim, s katerimi dobro sodeluje ali ima z njimi kaj skupnega.

AVSTRALIJA – LIBERALNA STRANKA DOBILA NOVEGA VODITELJA

9. maj
Medtem, ko so na ta dan v Ljubljani proslavili dvajseto obletnico Studentskega radia, smo v Avstraliji doživeli pravi politični puč. Na dan obletnice nove stavbe avstralskega parlamenta v Canberri, je dosedanj voditelj liberalne opozicijske stranke JOHN HOWARD doživel prav gotovo največjo politično tragedijo. Njegov dolgoletni rival ANDREW PEACOCK je z rezultatom 44:27 (glasovanje liberalnih poslancev) stopil na govorniški oder, pred mikrofone, kot novi voditelj liberalcev ter obenem kot novi potencialni kandidat za predsednika Avstralije, sveda pod pogojem, da v naslednjih volitvah premaga laburiste.

Kot strela z jasnega je "priletel" tudi novi vodja narodne stranke CHARLES BLUNT, ki je na enak način kot Peacock Howarda "knockoutiral" Iana SINCLARJA. Med liberalci je prišlo do neprijetnih obtožb, umazanih poslov in predvsem novih razočaranj za Johna Howarda... kako se bo vse končalo bo povedal čas...

ALAN BONDOVA VLAGANJA V JUGOSLAVIJO

10. maj
Mnogi Avstralski sploh ne vedo, da ima tudi Avstralija svojo ustavo – "Constitution". Tako so v zveznem parlamentu in v parlamentih avstralskih držav in na dnevnem redu spremembe nekaterih ustavnih členov.

Parlament Novega južnega Wales je 10. maja sprejel zelo pomembne ANTI-RASISTIČNE AMANDAMAJE, za katere ni zaslužen le premier NSW Nick Grenier, temveč tudi njegov pomočnik, poslanec gornjega doma Jim Samios.

V Jugoslaviji se je mudi avstralski bogataš, biznismen Alan Bond. Sestal se je s predsednikom Zveznega izvršnega sveta Antejem Markovičem, obiskal pivovarno v Zagrebu in si ogledal nekatero kraje v Dalmaciji, kjer bi zgradil marine. BOND CORPORATION preživlja v Avstraliji krizo in na pomolu je celotna reorganizacija Bondovega podjetništva. Preti pa mu tudi odvzem medijskega dovoljenja, je namreč lastnik TV kanala 9, ki ima sicer v zadnjih nekaj mesecih največje število gledalcev.

SLOVENSKA DEKLARACIJA

11. maj
Iz Ljubljane poročajo, da se je razmaknilo tudi studentsko gibanje obeh univerz, v Ljubljani in v Mariboru. Studenti so dva dni bojkotirali predavanja in izpite. Vse v znak protesta zaradi Janševga priprtja. Slišali smo, da je v pripravi "Slovenska deklaracija 1989" – delo političnih zvez. Tudi Društvo slovenskih pisateljev načrtuje, v znak protesta, nekaj literarnih večerov.

ZELENA STRANKA

13. maj
Triumf avstralskih, oziroma tasmanjskih "ZELENIH" ali "GREENES". V današnjih volitvah so si neodvisni kandidati "greenes" v Tasmaniji pridobili pet sedežev v parlamentu, s tem pa dosegli ravnovesje. Tako ne bosta mogli v bodoče brez njih odločati niti liberalna niti laburistična stranka, predvsem prva si na tem avstralskem otoku prizadeva razširiti industrijo. Najzaslužnejši za uspeh zelenih je vsekar Dr. BOB BROWN. V naš ponos pa med drugimi tudi Slovenka ANKA MAKOVEČ

SESTAVA PREDSEDSTVA

15. maj
Na avstralski materin dan je v Jugoslaviji nastopilo delo novo državno predsedstvo in z njim novi predsednik predsedstva dr. JANEZ DRNOVŠEK. Novo predsedstvo šteje 8 članov, po eden iz vsake republike in dva iz avtonomnih pokrajin. Tokrat so v najvišji državni organ izbrani kar štirje doktorji znanosti – in kot kaže, da prvič po vojni zmagujejo možgani. Vendar dr. Drnovščku ne bo lahko, saj ima Srbija zdaj kar tri predstavnike v tem predsedstvu, po enega iz ožje Srbije, Kosova in Vojvodine. Kot kaže si "modelira" tudi bosansko-hercegovaškega predstavnika in kaj bo z makedonskim. Ker bo torej tako imela več glasov bi lahko bile odločitve predsedstva Jugoslavije usodne, saj ne bo težko zavesti izredno stanje v tistih predelih Jugoslavije, ki ne bodo po volji Srbiji. Predstavnika Makedonije in Bosne in Hercegovine še nista izbrana. Izvoljeni kandidat v Bosni očitno nekemu ni bil všeč.

Nekateri tuji časopisi so afero imenovali "Watergate". Na republiških volitvah je namreč absolutno zmagal rektor sarajevske univerze profesor Nenad Kecmanović, ker pa je večkrat kritiziral bosansko politično "elito" so ga po volitvah enostavno obsodili, da je sodeloval s tujimi obveščevalnimi službami in da je vohun. Kot žrtev montiranega političnega procesa je sam umaknil kandidaturo.

Vsakomur, ki spremlja današnjo jugoslovansko politiko je lahko jasno, da je v prepirih med vzhodom in zahodom Bosna tista, za katero se potegujejo tako eni kot drugi. Njeni prebivalci, zvečine Hrvati, Srbi in Muslimani bodo v današnjih časih težko našli skupen jezik, uradna politika te republike pa bi lahko bila ključnega pomena za usodo celotne Jugoslavije. Zato torej toliko "previdnosti", ki jo očitno diktira Beograd. Da je temu tako, zgovorno kaže zaključek Republiške konference SZDL BiH, da se v Beograd pošlje kandidat srbske narodnosti!

PORTRET dr. JANEZA DRNOVŠKA

17. maj
Dr. Janez Drnovšek je napolnil 39 let in je tako najmlajši povojni predsednik Jugoslavije – novi veter jugoslovanskega prizorišča, ki ga bo treba šele spoznati. Če je Janez Janša simbol "slovenske pomladi", potem torej dr. Drnovšek simbolizira novo generacijo, ki ni bila povezana s staro politično gardo in katera bolj spoštuje strokovno izobrazbo kot politične sposobnosti. Drnovšek ni bil nikoli posebno aktiven v mladinskih organizacijah in tudi do politične kariere mu ni bilo. Doktoriral je ekonomijo na washingtonski univerzi, govori šest jezikov, bere strokovne knjige v tujih jezikih, teče in plava, je razvezan in je do odhoda v Beograd živel s svojo materjo. Sicer je rojen v Celju, odrasel pa je v bližini Zagorja. Kot najmlajši jugoslovanski diplomat je služboval leto dni v Kairu. Zavzema se za svobodno tržišče in za pristop Jugoslavije k evropski skupnosti. Zagovarja politični in gospodarski pluralizem ter spoštovanje človeških pravic. Da je vedno in povsod ponosen Slovenec, ki se ne sramuje svojega naroda in jezika, je dokazal takoj po prevzemu dolžnosti predsednika predsedstva Jugoslavije, ko je članom novega vodstva, sredi Beograda, spregovoril nekaj besed v SLOVENŠČINI.

AGENCIJA TANJUG + HOKUS POKUS

18. maj
Ljubljanski Telex se je v majski številki dotaknil problema objektivnega obveščanja ter v članku pod naslovom "Tanjug hokus pokus" piše, da Tanjug – jugoslovanska tiskovna agencija drži svoj monopol položaj ter, da je že dolgo jasno, da so agenciji bolj od objektivnega poročanja pri srcu usluge, ki jih rada dela vsakokratni politični ekipi. Trenutno pač tej iz Beograda.

Zato so že marca letos, na posvetovanju o nastopu slovenskih medijev v Jugoslaviji, kjer so bili prisotni glavni uredniki večjih slovenskih časopisov in TV, sprejeli predlog, da se ustanovi nova alternativna tiskovna agencija. Te dni pa se je sestal Svet za tisk pri predsedstvu Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije, ki je iznesel iniciativo, da se v Sloveniji osnuje samostojna, neodvisna novinarska agencija, organizira slovenski tiskovni center in da se izdaja posebno glasilo v srbohrvaščini, ki naj bi informiralo druge jugoslovanske republike o stanju v Sloveniji, ki je sicer slabo

označeno drugod. Federalne oblasti pa, ki so zadolžene za kritje takšnih stroškov imajo vedno izgovor, da za to ni denarja.

IN ŠE ZA KONEC

Vito Avguštin iz Ljubljane poroča, da je Zveza komunistov Jugoslavije dobila novega predsednika, Makedonca MILANA PANČEVSKEGA, ki je zamenjal dr. Stipeta Šuvarja. Šuvar je zdaj član novega predsedstva Jugoslavije, kot izbrani kandidat Hrvaške.

Preko slovenskega radia 3EA smo izvedeli, da Srbija obtožuje Slovenijo, češ, da ima previsoke plače – za malo dela. V nekem časopisu pa smo zasledili podatke o tem, kje so se lani po Jugoslaviji ukvarjali z vsem drugim kot z gospodarstvom. Poglejmo izgube v gospodarstvu: –Srbija brez pokrajin 1.286 milijard dinarjev izgub.

–BiH 707, Vojvodina 96, Kosovo 187, Makedonija 261 milijard e dinarjev izgub.

–Pozitivno so poslovale: Črna gora (presenetljivo), Hrvaška z 402 milijard pozitivne in Slovenija s 1.204 milijardami pozitivne.

Komentar ni potreben!

Na slovenski oddaji sta se iz Argentine oglasila Janez in Mirko Vasle. Pripovedovala sta nam o življenju argentinskih Slovencev, ki so očitno dobro organizirani v svojih društvih in domovih. Od leta 1870 do 1950 leta je baje v Argentino prispelo 25.000 Slovencev. Kasneje pa še 8.000. Največ Slovencev, 7.000 živi v Buenos Airesu.

Brez nas Slovencev, izgleda ne more biti niti Mt. Everest, najvišja 8.848 m visoka gora na svetu. Pred dnevi sta Viki Grošelj in Stipe Božič stopila na to veličastno točko sveta.

Celo ultra maraton od Sydneya do Melbournea (1.000 km) ni minil brez Slovencev. Ponovno se ga je udeležil Dušan Mravlje, ki je pred tremi leti prispel prvi v Melbourne. Letošnja nagrada za zmagovalca je znašala 25.000 AUS dolarjev.

22. maj
Budva na posvetovanju o človekovih pravicah in kazenski politiki Jugoslavije, ki se ga je udeležilo okrog 600 profesorjev, sodnikov, sekretarjev in drugih strokovnjakov pravosodja, so poudarili, da potrebuje Jugoslavija reformo kazenske zakonodaje ter drugačno ustavo, ki bi spoštovala in upoštevala pravice državljanov.

Da je napad najboljša obramba in da drži tista "reci mi, dokler ti nisem rekel", dokazuje poročilo RTV Ljubljane, iz katerega lahko sklepamo, kako težko je slovenskim politikom v zveznih organih v Beogradu.

Na seji Centralnega komiteja ZKJ je nekaj diskutantov, zvečine iz Srbije kritiziralo Slovenijo (kljub opozorilu Stefana Korosca) kar mimo dnevnega reda, ki je sicer bil namenjen vprašanju Kosova. Tudi predsednik slovenskih komunistov Milan Kučan se je temu odločno uprl z dokazi (npr. o uspešnem poslovanju Slovenije in drugih pozitivnih dosežkih), vendar so nasprotniki Slovenije govorili kar na pamet tako, da je vse skupaj izgledalo že kar šaljivo. Normalen dialog je bil nemogoč in nekateri so zapustili sejo predčasno, sklepov ni bilo.

23. maj
Iz Jugoslavije prihajajo poročila o vse bolj dramatičnih dogodkih. Ponovno so na dnevnem redu gladovne stavke zaradi malih plač in vse višjih cen. Poročajo celo o nezadovoljstvu univerzitetnih profesorjev, ki imajo manjše plače kot daktilografinje po nekaterih podjetjih. Neenotnost med posameznimi republikami je vse večja...

NA POMOLU NOVI POLITIČNI PUČ V VIKTORIJI

"Kdo bi rekel, da se bo maj poslavljaj na tak način in bo še Viktorija dobila novega voditelja liberalcev ALANA BROWNA. Da misli nastopati ostro in odločno je dokazal že prvih 24 ur, ko se je dotaknil boleče točke Viktorije: KRIMINALA. Na prvih časopisnih straneh so objavili njegove izjave: Uvesti smrtno kazen! Zaustaviti kriminal v Viktoriji! Jaz bi tiste, ki ubijajo nedolžne otroke, obesil! Upajmo...!"

Pregled pripravila in napisala Stanka GREGORIČ

Predstavljamo Vam...

ANKA MAKOVEC

SLOVENKA ANKA MAKOVEC S SVOJO EMIGRANTSKO ENERGIJO ENA NAJZASLUŽNEJSIH ZA USPEH TASMANSKIH ZELENH

13. maj 1989 je zaokrožil dolgoletni boj tasmanskih zelenih – "greenes" ter ga kronal z uspehom. Zeleni so se namreč pojavili na družbeno politični sceni kot enakopravni soudeleženci v tasmanskem parlamentu; med liberalci in laburisti. Trinajstega maja so si na volitvah pridobili kar pet sedežev in s tem ravnotežje zaradi katerega vodilna liberalna stranka in opozicijska laburistična ne bosta mogli več sami odločati o usodi tega avstralskega otoka.

O emigrantski energiji, ki je pripomogla k uspehu zelenih v Tasmaniji je že leta 1985 v svojem članku v Zborniku avstralskih Slovencev govorila naša tasmanska Slovenka Anka Makovec, borec za nedotakljivost tamkajšnje prelepe narave. V omenjenem članku ni pisala le o tem, kako se je podajala na pot v pragozdove, na brzice nevarne reke Franklin ter v raziskovanje popolne divjine, o komunikaciji s tamkajšnjimi aborigini in težavah, na katere je naletela s svojo soudeležbo v hotenjeh, da postane del jugozahodne Tasmnije nacionalni park, opisala je tudi mladega in dinamičnega idealista dr. Boba

Anka Makovec in dr. Bob Brown

Browna. Nekoč mestnega zdravnika, ki je opustil zdravniško prakso in se posvetil neplačanemu delu pri varstvu narave in svetovnemu gibanju za mir, vse od 1976 leta naprej preganjanemu borcu za humanoekološke prvine Tasmanije. Človeku, ki je večkrat po tem, ko je bil pretepen spregovoril na TV ekranih kot miren in zbran doktor, ki je z neomejeno iskrenostjo in ljubeznijo govoril o naravi. Grožnje so prihajale nenehno in nekoč je celo zagorelo tri tisoč let staro edinstveno drevo.

"Ne s pestjo in sovraštvom – z razumom in s srcem bomo zmagali v tem "boju" – je takrat v Zborniku omenila bese-

de dr. Boba Browna Anka Makovec, ter dodala – pod srjaco pa mu je preko rame in hrbta žarela modrordeča podpludba. Toda kako se je Anka priključila gibanju tasmanskih zelenih:

"Bila sem navzoča na enem večjih sestankov v Sydneyu, ko me je Bob povabil v Hobart, da se začne koordinacija centrov društva, ki je iz peščice prvih članov zrastle v tisočglavo množico in se večala iz dneva v dan... tako je beseda "greenes" razdelila Tasmanijo na dva tabora... nekaterim politikom smo postali sovražniki številka ena..., vendar je bila Brownova taktika gandijevsko miroljuben način na vsej črti..."

Z Anko Makovec sem se naslednjega dne po volitvah, 14. maja pogovarjala po telefonu. Izdala jo bom. Prosila me je, naj jo nikar preveč ne hvalim, saj je njeno sodelovanje le delček tiste stare Bobove družbe, ki je šla skozi ogenj in pekel. Tak način je pač sprejela kot nujno življenjsko pot. Predložili so ji, naj bi se tudi ona na letošnjih volitvah pojavila kot neodvisen kandidat, vendar kot pravi nima političnih ambicij, rada ima le naravo in rada se za njo bori "odzadaj".

Po Ankinih besedah so zdaj tasmanski zeleni po številu članov v parlamentu drugi na svetu, za Zahodno Nemčijo, morda celo prvi.

Odgovor na vprašanje kaj bosta zdaj ukrenili obe vodeči partiji bo jasen šele čez nekaj mesecev. Verjetno si bosta obe prizadevali pridobiti naklonjenost zelenih.

Dnevi pred volitvami volilne kampanje so utrudljive. Takšni so bili tudi pretekli tedni za Anko. Sestanki, pogovori z ljudmi, razne priprave in pisarije, kje vse ni sodelovala.

Povedala mi je tudi, da jo je letos januarja obiskala Anita Altherr iz Trsta, borec za zaščito okolja, trenutno za pereč problem v slovenski vasi Bazovica, ki se sicer nahaja na italijanski strani. Tam namreč želi Italija zgraditi sinhotron, nekaj laboratorij, ki pa bi onesnaževal tamkajšnje okolje. Anita je prosila našo tasmansko Slovenko – že kar prvega eksperta "conservationista" za nasvet in pomoč. Anka se je tako posredno in neposredno priljučila tudi k tej bitki za ohranjanje in nedotakljivost majhne slovenske vasi. Tamkajšnji zeleni so zaprosili celo papeža naj jim pomaga, Anka pa je poslala pismo v Svico, samemu nobelovcu prof Karlu Robbiju, katerega iznajdbene procese naj bi uporabili v tem sinhotronu.

Po včerajšnjem uspehu tasmanskih "greenis" se mi nehotе vrinja asociacija na Slovenijo in gibanje slovenskih zelenih, ki je v zadnjem času, ob vsakodnevnih vročih političnih dogajanjih, potisnjeno v ozadje. Ljubljanski TELEX je 4. maja letos objavil pogovor z enim najbolj prodornih in odločnih slovenskih ekologov, docentom na ljubljanski filozofski fakulteti in doktorjem geografskih znanosti Dušanom Plutom. Dr. Plut je napisal takoimenovani "Zeleni manifest" in kot pravi Telex s tem zakoličil neko novo zeleno alternativo, gibanje ki naj bi tudi spreminjalo, ne zgolj filozofiralo.

Napačno bi bilo misliti, da je Slovenija premajhna za doseg pomembnih ekoloških ciljev, slovenski zeleni bi si morali vzeti za vzgled Tasmanijo, ki ima le pol milijona prebivalcev. ...

Stanka GREGORIČ

IZ PERTHA

KAKO LEPO – KAKO ZANIMIVO KAKO VABLJIVO

Res, zgodilo se je. Prvič v obstoju slovenskega kluba v Perthu so dne 5.5.89 naše ženske priredile razstavo tkanin, vezenin, pletenih ročnih del, tako kot še celo vrsto "mešanega blaga", da naštejem nekaj stvari: otroške oblečke, pisani trakovi, bele Swane iz volne, ženska ogrinjala, ovratne rute, lanene rjuhe (stare kdo ve koliko let), različni našitki belokranjskih motivov, našiti prtički (nekateri stari 70 - 100 let), stara ruta (160 let), štikane bluže, pleteni puloverji, pleti in obleke, štikane (križni vbodi) in druge slike, obeshalnik iz blaga za serviete, psički iz volne v različnih barvah, medvedki, mucka, burkeži in jokerji iz platna in volne, beljeno in nebeljeno slovensko domače platno, dve Mojci v narodnih nošah, narodne noše z avbami, pletene košarice, cekerji, umetne rože, lončena ročka, staro vino (Vipavec), ročna dela kovačev iz Kroepe, izložbena mizica s steklenim pokrovom (Glory box) z izrezanimi hrastovimi listi, orehi in planinkami, velika izrezljana skrinja, velika pipa za sod dolga 40 cm s pritrjeno jelenovo glavo ob strani, lesena klopca, leseni top, škof z lepimi vrezki, leseni svečniki, krožniki in "kupice" za kuhano jajce, ročna priprava za ribanje zelja, slovenske knjige in Bog ve še kaj.

Nagrade so dobili:

- 1.) Anna Loren – prvo nagrado za pleten šal, drugo za neobičajne burkeže.
- 2.) Stanko Božič – 1. za mizico s steklenim pokrovom, izrezana s hrastovim listjem, orehi in planinkami, 2. izrezljano skrinjo,
3. za izrezano sprehajalno palico.
- 3.) Marija Janžekovič – 1. za skekljano volneno odejo, 2. za umetno ročno delo rož, 3. za skeklani šal.
- 4.) Vera Fras – prvo nagrado za skekljani šal in drugo za skekljano blužo.
- 5.) Ivanka Čirej – prvo za skekljani beli prtiček, 2. za ročno delo – križni vbod vezen v zeleni barvi, 3. za lutko (ročno delo).
- 6.) Ida Zorič – prvo za ročno delo na namiznih prtih in prtičkih, 3. za zelo stare prtičke.

- 7.) Zlata Agrež – za ročno tkano stensko sliko, 2. za rože iz volne, kot slika.
- 8.) Metod Hobič – prvo za dva "Swana" iz čiste bele volne, z olivno-zeleno volno kot ozadje in modro volno za vodo.
- 9.) Nina Bezgovšek, 3. za "Zimski scenarij", tapiserija.

Razstavo je obiskalo čez 60 ljudi, kar je za naše razmere veliko ljudi in še večji uspeh. Zahvala in čast, da je razstava tako lepo uspela, pa gre naši neutrudljivi, organizacijsko vedno pripravljene in delovni podpredsednici Zlatki GESON. Žrtvovala je mnogo prostih ur njenega časa in, ne glede na kaj, se je "zaletela" v delo, v zamisli, da bo uspela. Mislim, če bi mi v klubu imeli še deset takšnih Zlatk, da bi potolkli vsak klub na svetu.

Med razstavo smo v klubu doživeli še eno presenečenje; kot "iz zraka" so se oglašili v klubu naš konzul, g. Dragan Tomišić, vice konzul g. Kosta Ružič, v spremstvu svetovalca Nikole Vukičevića iz Canberre, vsi z ženami. Tudi oni so bili presenečeni, ko so se iznenada znašli v sredini razstave. Bili so na poti v klub "Jedinstvo" in pot jih je vodila mimo naših vrat. Tako smo vsi imeli priliko za klepet in vsak je zamenjal svoje novice kar "po domače"

Kot ponavadi, smo tudi to leto praznovali "Materinski dan" s plesom. Na ta dan naše ženske naj ne bi kuhale. Tako so se v kuhinji "vrteli" kar štirje moški: Jože Alaimo, Stanko Maurich, Albert Strle in Adi Geson. Kuhali in pekli so meso, delali na BBQ in pripravljali solate in druge dobrote. Seveda si gospa Dana Maurich (glavna roka kuhinje) ni pustila odvzeti nadzorstva in z gospo Ančko Furlan so se pridno oprijele dela, da ne bi moški opešali, saj je dvorana bila polna ljudi in apetit je bil takšen, da je skoraj zmanjkalo mesa.

Zabava je bila odlična. "Kapellmeister" Otto Saringer (Avstrijec) je dobro vedel, kako spraviti ljudi na "tancpod" in

s svojimi muzikanti je tudi prikladno igral. Vsak je prišel na svoj račun, posebno je gledal na starejše plesalce, katerim srce že dela več bum, bum kot pa noge skok-skok. Zato pri počasnih plesih na podu ni bilo prostora za mlade.

Lepo je bilo videti naše mamice s pripetimi šopki na prsih in marsikatera je "zdramila" svojega moža, da je moral na plesišče. Vino in druge pijače so prej kot slej privedle poskočno stanje in če je godba končala, so se v enem ali drugem kotu zglasili pevci in tudi pivci pri šanku so pomagali. Razpoloženje se je

razvil v razpravljanje in pogovore, saj se nekateri ljudje niso videli že kar nekaj časa.

Tudi naš pevski zbor nam je zapel vrsto lepih slovenskih pesmi in "naša" pevovodkinja, gospa Mary Stockbauer je pozneje (opolnoči) bila izvoljena za mamico leta. Gospa Danica Maurich, mamica prejšnjega leta ji je ponosno obesila trak mamice čez ramo in bila je obdarjena z izbranim šopkom cvetlic. Zabave ni bilo konca in je trajala pozno v noč.

Lojze KOSSI

**TREFoil
GRAPHIC ART**

Specialising in all print ready
art work and graphic designs.

Vasja Chuck

115 KARINGAL DRIVE,
GREENSBOROUGH, 3088
TELEPHONE: 434 5768

EKONOMIJA

- Dragi, porabila sem ves denar, ki si mi ga dal za gospodinjstvo.
- Kaj si pa sploh kupila?
- Skoraj nič.
- Tako torej! Ti sploh ne veš, kaj je to ekonomija. Spet si plačala dolgove in kaj bomo zdaj, ko nimamo ne dolgov ne denarja?

POZNA JO

- Kaj pa čakaš tukaj?
- Dekle bo prišlo na zmenek z menoj.
- In ti jo čakaš z umetnimi rožami! Morali bi imeti prave rože.
- Saj bi oveneale, ko pa vedno zamudi.

**Penca Henderson
& Assoc.**

Lastnik: Stanko Penca in Gary Oder

518 Sydney Rd., Brunswick, Vic.
Tel.: 387 7055

nudi poklicne usluge in nasvete
v vseh vaših davčnih obveznostih

**MARKIC
NOMINEES**

za vsa zidarska dela

16 Hamilton Drive, Ringwood,
Tel. 876 3023

PACO PLASTER

Specialising In
EXTENSIONS
RENOVATIONS
NEW HOMES

—No Job Too Small—

ALEX Ph.018-322-373
Ah 300-1683

RAZOČARANA CANBERRA

Neprimerne opazke ali celo izzivalne pripombe nekaterih rojakov proti članom Slovenskega društva Canberra so povod našemu pisanju. Mnogi rojaki ne poznajo vzrokov in okoliščin, zakaj in kako je naše društvo priredilo javni shod v podporo Janši, Borštnerju, Tasiću in Zavrlu. Očitajo nam celo, da smo pripravili zborovanje zaradi streljanja na Hrvata Tokića. Kje tiči krivda za to nevednost, nepoučenost ali celo namerno zavajanje javnega mnenja med slovenskimi rojaki v Avstraliji?

Razcvet slovenske pomladi na političnem vrtu v Sloveniji v minulih letih je ponos in v veselje vsakemu Slovencu. Le redkim zahteve slovenskega naroda niso po godu. Ko se veselimo nad dogodki v domovini nam obenem stiska tudi v srcu. Nevoljni sledimo nasprotnikom demokracije in njihovem zatiranju slovenske svobode. Ko smo slišali o krivicah povzročenim voditeljem slovenske spomladi, smo se zdramili, kot se je zbudila cela Slovenija. Zakaj se ni zbudila tudi avstralska Slovenija?

Ustanovitev Odbora za varstvo človekovih pravic v Ljubljani je bil pomemben dogodek. Vsa Slovenija mu je prisluhnila in ga podprla. Dnevno smo sledili poročilom o javni podpori odboru. Število podpornih organizacij je naraslo na več tisoč, število poedincev pa kar na preko tristo tisoč ljudi. Tudi Slovensko društvo Canberra se je pridružilo tem organizacijam in si to šteje v čast. Poleg protestnega zborovanja in zbiranja podpisov smo Odboru v Ljubljano poslali tudi 10.000.- dolarjev.

Odbor za varstvo človekovih pravic v Ljubljani je objavljala imena organizacij in ljudi, ki so izrazili javno podporo odboru v tujini in doma. S tem je ščitil svoje delovanje in obstanek. V zahvalnem pismu našemu društvu je med drugim odbor navedel tudi tole: "Menimo, da je zelo pomembno, da je mednarodna javnost kar najbolj konkretno informirana o delu Odbora, zato Vas prosimo, da se za morebitne nove informacije obračate neposredno na nas". Mar ni naše društvo prav s protestnim shodom in s pobiranjem podpisov konkretno informiralo javnost?

Kako je mogoče, da je bilo naše edino slovensko društvo v Avstraliji, ki je slišalo klic Odbora – klic Slovenije? Še več, kako, da ja naše društvo dobilo samo dva odgovora iz vse Avstralije, ko je pisalo trikrat vsem slovenskim organiza-

cijam in javnim delavcem od Sydneya do Perth in od Darwina do Melbourne, naj se pridružijo našemu prizadevanju v podporo ogroženim. Kako, da na poziv za javen nastop v podporo Odboru, Janši, Borštnerju, Tasiću in Zavrlu ni bilo odmeva, razen v Canberri in od nekaj redkih poedincev po ostali Avstraliji? Zakaj so naša pisma šla v koš, namesto med člane slovenskih organizacij?

Demonstracije pred novim parlamentom. Na sliki zbiranje pri hotelu Ambasador v bližini hrvaškega kluba.

Brez dvoma so krivi materialno usmerjeni rojaki, ki so brez smisla za narodne težnje. Vendar to ni edina krivda. Morda je nekaj krivde tudi pri ljudeh, ki so vsa leta vsiljevali povezanost z režimom in jim je zdaj težko priznati zmoto. Še več in največ je gotovo krivo nedosledno in napačno poročanje novic iz domovine. Mnogokrat je krivo namerno opuščanje ali tajejanje razvoja v Sloveniji v naših časopisih in radijskih urah.

Gotovo nosijo voditelji naših organizacij nemajhno odgovornost za ta pojav. Še zdaj se širijo napačna poročila o namenu in učinku demonstracije, organizirane v Canberri. Vsi odbori in javni delavci so bili dosledno obveščeni o našem delovanju. Naš arhiv je vsakomur na razpolago. Zakaj slovenska javnost še ne ve resnice? Zakaj se govori, da je Slovensko društvo v Canberri zborovalo zaradi streljanja pred jugoslovanskim konzulatom v Sydneyu na Hrvata Tokića? Mar je med nami tako malo smisla za resnico? Zakaj molčijo tisti, ki imajo podatke?

Na dan našega shoda so avstralski časopisi in televizija dali skoraj izključno pozornost Hrvatom. Poročanje novic določajo novinarji, še bolj pa določa potek dogodkov, o čemu se piše in poroča v avstralskih medijih. Naše priprave so trajale dva meseca. Nihče ni mogel vedeti, da bo streljanje na Tokića ravno ob času našega shoda. Razumljivo in naravno je, da nam je potek dogodkov ukradel pozornost. Nihče ni bil kriv, razen streljanje samo, da so dobili Hrvatje prvo in večjo pozornost, najmanj še Hrvatje sami. Toda le Hrvatom gre javna zahvala, da naše zborovanje ni bilo pravi polom. Slovencev nas je bilo blizu 100, vseh pa okrog

500. Petsto ljudi res ni ogromno, res pa je, da so nas Hrvatje zadovoljivo podprli in nas rešili sramote. Razen majhnih izjem, so nam Slovincem dali prednost. Le par otrok se je rinilo pred televizijske kamere in so včasih zasenčili naše zastave. To je očitno iz priloženih slik. Glavni problem, kot vedno, pa je avstralsko nepoznavanje razmer.

Usoda Janše, Borštnerja, Tasića in Zavrla še vedno ni določena, še manj je določeno vprašanje človekovih pravic v Sloveniji. Vsakomur mora biti jasno, da bi to stanje bilo mnogo slabše brez podpore široke javnosti. Slovensko društvo Canberra je bilo le delček te javnosti in je na to ponosno. Zdi se nam le pravica, da nam to priznanje dajo tudi rojaki v Avstraliji. Zakaj smo deležni celo obrekovanja? Kako da ljudje, ki stvarnost poznajo, molčijo? Mar niso spregledali bistva dogodkov v Sloveniji? Ali se ne zavedajo velikih reči, za katere se gre? To so vendar ljudje, ki že leto za letom žrtvujejo delo in sebe za slovenstvo.

Objavljamo prepis Kuntnerjevega pisma, v bodoče pa prosimo dopisovalce iz Canberre, da nam dostavijo izvirnik besedila, saj je le tako možno izdelati ponatis. Fotokopija rokopisa je dokaj slabo vidljiva. Uredništvo

Ljubljana, 30.3.1989

Spoštovani!

Na 1. plenarnem zboru Odbora za človekove pravice sem slišal poročilo blagajnika, ki je posebej izpostavil vaš prispevek za delovanje Odbora in se zanj javno zahvalil. Prejeli ste izjemen aplavz, ki je pomenil isreno zahvalo vseh udeležencev zбора.

Gotovo se Vam je Odbor že pismeno zahvalil.

Ker se čutim z vami intimneje povezan zaradi mojih dveh nepozabnih obiskov pri Vas, čutim dolžnost, da se še jaz osebno zahvalim za to Vašo humano in domoljubno potezo, ki pomeni ne le pomoč delovanju Odbora za človekove pravice (ob strani nekaterih izpostavljenih posameznikov) ampak tudi podpora demokratičnim procesom in obrambi slovenske samobitnosti.

Vsakemu posebej in vsem skupaj hvala in prisrčen pozdrav

Tone KUNTNER

V zagovor objavljamo dvoje pisem, ki ne potrebujejo razlage. Eno je pismo slovenskega kulturnega delavca in pesnika Toneta Kuntnerja, drugo je blagajniško poročilo Odbora za človekove pravice v Ljubljani. Želimo Vas opozoriti, da vsebuje blagajniško poročilo samo 5000.- dolarjev, nadaljnjih 5.000.- dolarjev pa je društvo poslalo že po datumu, ko je bilo poročilo izdano.

Kaj v bodoče? Po našem ugodnem nastopu minulega novembra nam je zunanji minister senator Evans omogočil pogovor s predstavniki zunanjega ministrstva. Predlagali so, naj nadaljujemo z našim delovanjem. Če bodo obsojeni res morali nastopiti služenje v zaporu, bi le v tem primeru lahko nastopila tudi avstralska vlada. Odborova zadnja okrožnica govori prav o tej nevarnosti. Zato Vas pozivamo na prav tako, vseslovensko zborovanje brez Hrvatov. Prav zdaj se mnogo piše, da bodo morda krivično obsojeni le morali v zapor. Kdo se bo odzval? Zadnja okrožnica Odbora, ki jo objavljamo, jasno dokazuje potrebo za javen nastop. Kdo bo organiziral pripravo? Mi v Canberri smo prav gotovo zgubili pogum, Bog daj, da ne tudi voljo.

Cvetko FALEŽ

SLOVENSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

sporoča in izreka dobrodošlico vsem rojakom, ki so na začasnem obisku v Canberri ali njeni okolici, da se ustavijo in obišejo naše slovensko društvo na naslovu Irwing Street, Phillip (Canberra) A.C.T., kjer vam poleg dobre domače in izbrane hrane nudijo še razne turistične informacije o samem mestu in okolici in mogoče peljejo tudi na krajshe izlete.

Klub je odprt vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikonočnega petka in božičnega večera) od 11.30 dopoldan do 23.45 ure zvečer.

Ves čas obratovanja je odprta tudi točilnica, kjer so na razpolago številne slovenske pijače.

Z okusno domačo pripravljeno hrano pa se lahko zadovoljite vsak dan od 18. do 21. ure zvečer ob nedeljah pa tudi za kosilo od 12. ure do 14. ure in za večerjo od 18. ure dalje. Torej dober tek!

Naša telefonska številka pa je (062) 82 1083.

DOBRODOŠLI!

ZAKONSKA ZVESTOBA

Za ljubezen sta potrebna dva. Res je lahko stopiti v zakon in zato je potrebna vroča ljubezen in dva poročna prstana. Biti v zakonu 50 let, pa ni kar tako. Predvsem se moraš mlad poročiti in svojo ljubezen in spoštovanje moraš dograjevati na dolgotrajnem prijateljstvu s svojim zakoncem. Sicer pa pravijo tudi, da je zakon kot trdnjava – ko si zunaj, siliš vanjo, ko si noter, hočeš ven. Tako pač je!

Petdeseto obletnico poroke oziroma poroko, ki se piše z zlatimi črkami sta 28. maja slavila 75-letna Marcela in 78-letni Silvester BOLE iz Pascoe Vala v Melbournu, kjer živita že od 1955 leta. Oba sta trdna in močna Kraševca. Res bi bilo skoraj neverjetno, da te naše pesniške in pisateljske umetnice kdo ne bi poznal, saj je zelo dobro poznana med Slovenci v Avstraliji, pa tudi v domovini.

“Danes država preveč podpira vse”, pravi oba. “Zaradi tega nobena žena ne more več zadržati v zakonu. Enkrat smo bile žene primorane ostati in marsikatera bi šla stran. Vendar so bili drugačni časi. In ko premine toliko let se eden na drugega navadita in prilagodita. Tako kot vsaka hiša ima svoje dobre in slabe lastnosti, tako ima vsaka žena in vsak mož.”

Zakonski par, ki je 28.5.1989 slavil zlato poroko v verskem središču KEW Marcela in Silvester BOLE.

Kdaj in kje sta se spoznala, sem ju vprašala. “Petnajst let sem bila stara in z dekleti smo se eno nedeljo sprehajale po cesti,” je pohitela z odgovorom gospa Marcela. “Takrat ceste še niso bile asfaltirane. Po cesti so se mimo pripeljali mladi fantje na kolesih, jaz pa sem se

kar naenkrat postavila na sredino ceste in dvignila roko: Hajt, fantki! Zdaj pa ne boste šli več naprej! – tako sem bila korajžna, še danes ne vem, kako sem si upala tako reči.”

“Jaz pa od takrat tega dekleta, pravzaprav Marcela nisem mogel nikoli pozabiti” je nadaljeval gospod Silvester Bole. Čeprav nisem vedel za njeno ime in me je vojna odvzela kmalu po tistem za nekaj let, sem jo imel vedno v spominu in sem poizvedoval vsepovsod za njeno ime in če vedo od kje je doma.”

“Dolgo, dolgo se nisva videla,” pove Marcela. Bil je doma iz Repentabora, jaz pa iz Šepulj pri Tomaju. Neki čevljar iz Križa je bil z mojim sedanjim možem skupaj pri vojakih. In, ko je ta čevljar prišel domov, mi je vztrajno zatrjeval, da je moj fant Silvester Bole. Jaz vsa začudena, sem to zanikala, saj sploh nisem vedela, kdo je ta Silvester. Pa še potem mi ga je stalno omenja. Na koncu sem pa res bila radovedna, kdo je ta Silvester.

Nekoč sem se peljala s kolesom. Pot je peljala navkreber, zato tega nisem mogla prevoziti in sem stopila s kolesa dol, nakar sem srečala neko gospo, ki me je ogorčila, in mi povedala, da je doma iz Repentabora. Jaz pa sem jo hitro vprašala, če pozna Bole Silvestra. “Seveda ga poznam” mi reče, “saj sem žena njegovega

brata!” Potem mi je povedala, da se je vrnil iz vojne in da je doma.

Mene je vedno bolj zanimalo, kdo je ta Silvester Bole, zato, ko je bil ples v Dolu prvo nedeljo, sem se napolnila tja in vprašala, naj mi le pokažejo Silvestra. Bil je najlepši. Imel je pripet rdeč nagelj. Delala sem se, kot, da ga sploh ne vidim in ko me je zagledal, draga moja – potem sem šele imela skrbi, kako se bo vse to končalo. In se je – s poroko – in to je bil za naju dva tudi začetek.

Bila je vojna, revščina, lakota, hudi časi, skratka težave na vsakem koraku. Z današnjimi časi ni bilo primerjave. Pa sva oba dočakala zlato poroko. Nikoli si ne bi mislila, da jo bova čakala – tu mislim predvsem zaradi bolezni in težkih časov.

“Veste, zvestobo nekemu obljubiti je lahko, ma, pri zlati poroki, se mi zdi, da ni več potrebno, saj ni bojzani, da bi kdo zbežal stran. Po tolikih letih skupnega življenja se naučiš in že veš naprimer, že vnaprej kaj in kako bo zakonec reagiral na določeno stvar...” sta nekako oba potrdila in zaključila v prijetnem vzdušju.

Mi vama pa iskreno čestitamo in želimo vse najboljše k zlati obletnici poroke.

Vida KODRE

NEZAKONSKI OTROK – PANKRT

RESNIČNA ZGODBA

V Sloveniji je živela lepa šivilija po imenu Micka. Fantje so se radi ozirali za lepim dekletom. Micka je ponosno hodila po ravni cesti in samo Mihi vračala tople poglede. Kmalu se je vnela vroča ljubezen; to novico je prinesla v bogato hišo stara klepetulja in takoj se je vžgal ogenj v strehi.

Oče in mati, oba sta nad sinom vpila rekoč: “Kaj, tisto beračico hočeš pripeljati k hiši – ne tista ne bo nikoli prestopila našega praga. Kar izbij si to neumnost iz glave in poglej raje sosedovo Pepo, ki je iz dobre družine in bo prinesla bogato doto. Sin, imej pamet in poslušaj starše.” Miha, ponižen sin je ubogal starše in že ob pustu peljal pred oltar sosedovo Pepo. Minulo je nekaj mesecev po Mihovi poroki, ko je lepa šivilija rodila nezakonsko punčko, ki so ji dali pri krstu ime Žefa.

“Oh!” Kakšna groza, oče in mati sta neprenehoma zmerjala hčer z vlačugo, kateri ima pankrta, tako so imenovali po nekaterih krajih nezakonske otroke.

Mici je duševno zelo trpela, zavržena od njega, ki ga je prisrčno ljubila. Niti otroka ni priznal, da je njegov. Mihove bese-

de so kot kladivo udarjale na ranjeno srce. – Kako je Miha prisegal: “Samo tebe ljubim in ti bom zvest do smrti.” Kje so njegove prisege?! – Samo nezakonski otrok ji je ostal pod imenom pankrt. Beseda “zavrženka” je glodala in izčrpala mlado dekle, da je kmalu po porodu k Bogu zaspala. Otroka je pustila materi, a tudi mati je od žalosti zbolela in umrla. Po smrti stare matere je sprejela v oskrbo otroka, trdosrčna teta Hana. Teta Hana je bila brez otrok, imela je nekaj grunta, malo živine in dva konja Miškota in Lizo. Miško je bil strašno divji, Liza stara, krotka živalca.

Čeprav je teta Hana rada hodila v cerkev je imela dokaj čudno nekrščansko vero, da mora pankrt na tem svetu trpeti, da se bo rodna mati po smrti zveličala. Vse to mi je pripovedovala žena, ki je bila zaničevana pod imenom pankrt pri trdosrčni teti Hani. Hana je ljubila konje, krave, a za otroka ni imela niti trohice ljubezni.

Žefa je zrastle brez ljubezni, že iz otroških let je težko delala na polju in pri živini. Sama je drvarila pri oranju s konji. Nekega dne je divji Miško zdvijal in vlekel onesveščeno Žefo po brazdi. Ljudje v bližini so ji pomagali, da je prišla k zavesti.

Med vojno so v vas prišli partizani, Žefa je morala peljati živež z divjim konjem

v neznane kraje, ko se je po desetih dnevih vrnila domov je Hana v solzah sreče objemala in poljubovala konja, za Žefo se pa sploh ni zmenila.

Potem so prišli v vas domobranci, tudi domobrancem je peljala Žefa poln voz živeža v neznano smer. Ob povratku domov je bil spet konj deležen velike Hanine ljubezni, a niti prijaznega pogleda ni privoščila lačni premrzli Žefi.

Po vojni je šla Žefa v Ljubljano, tam je našla delo v neki tovarni in tudi stanovanje. V Ljubljano je prišla brez denarja. Na sebi je imela zašite spodnje hlače, brez modrčka, spodnje krilo in slabo obleko. Vsak teden si je kupila kos oblačila, hranila največ skruhom in vodo, saj več ni zmogla, stanovanje je plačevala redno. V Ljubljani je srečala Zorana, ki je prišel iz Avstralije na obisk v domači kraj. Zoran je že prvo nedeljo povabil Žefo naj pride za njim v Avstralijo. Žefa je bila povabila vesela in takoj sta se zmenila, da bo prišla za njim in se bosta v Avstraliji cerkveno poročila.

Po nekaj mesecih je ladja pripeljala Žefo v Avstralijo. Zoran je čakal s cveticami v pristanišču. Žefa je zagledala Zoranov nasmejani obraz in vsa srečna hitela svojemu dražjemu v objem, ki jo je obdal z ljubeznijo, po kateri je hrepenela celo

življenje in zaman čakala pri trdosrčni Hani.

Zoran reče Žefi, od danes naprej se boš imenovala Jožica, pritisnil jo je na srce in takoj peljal k slovenskemu patru, da ju je poročil.

Žefa, danes imenovana Jožica je kmalu dobila delo, skrbno sta z možem varčevala in kmalu kupila hišo. Še otroka sta želela – a tu sta imela smolo. Večkrat so splavi odnesli komaj zarojeni cvet. Zdravnik je vprašal Jožico, v katerem taborišču je bila, Jožica mu odgovori, v nobenem, zdravnik nadaljuje, kaj ste delala, da imate mlado telo izdelano, vse mišice pretrgane? Zelo mi je žal, a Vam moram povedati, otroka ne boste donesla, to so bile zdravnikove besede, ki so kot sulica zadele v srce.

Jožica je zrastle brez materine ljubezni, tudi sama ne bo mati in ne bo delila svojemu otroku ljubezni, ki jo je polno njeno srce. Jožica se je vdala v božjo voljo in hvaležno vračala ljubezen Zoranu, ki je

bil sočuten do nje v težnikih dneh bolezni.

Velikodušna Jožica je trdosrčni Hani odpuščala in ji celo pošiljala darila v domovino.

Marcela BOLE

SREBRNA POROKA

Na isti dan pa sta se pred petindvajsetimi leti poročila Magdalena in Toni TOMŠIČ in sta tako slavila srebrno poroko, ki je bila opravljena tudi v verskem središču v Kew.

Zelo požrtvovalna in delovna duša je Magdalena v slovenskem društvu, ljudje pa jo poznajo tudi po tem, da je odlična kuharica in se ne boji sprejeti odgovornosti kuhanja v počitniškem domu v Mt.Lizi, kjer to opravlja že štirinajst let zapored v poletnih počitnicah v mesecu januarju.

Nič manj marljiv in natančen pa je tudi njen soprog Toni, član SDM in član odbora, med drugim pa skrbi tudi za urejenost okolja v SDM, poleti zaliva rožice, pazi na plevel, da so stoli in mize pospravljeni in ne vem kaj še vse.

“Moj mož ni bil povsem zadovoljen, da slaviva to obletnico. Saj to ni tako v navadi tu med Slovenci, sploh pa še, da se greš v cerkev poročiti. To ni kar tako, to je resna zadeva. Vendar se je dokaj hitro premislil, ko je izvedel, da bosta Marcela in Silvester Bole slavila na isti dan zlato poroko. Tako je potem rekel: “O, če gresta Marcela in Silvester,

greva tudi midva!” Res je bilo zelo lepo. Ko sva se prvič poročila, je bilo vse bolj na hitro. Sicer pa nisva zamudila v cerkev, kot sva sedaj ob srebrni poroki. Ko sva že bila v avtu, na poti v cerkev, se je Tone spomnil, da je pozabil rinko. Še dobro, da se je spomnil v bližini doma. Hitro je tekel ponjo, a mu je vzelo le nekaj časa, predno jo je našel. Kar tri minute sva prišla kasneje v cerkev v Kew. Ljudje in pater so se že začeli spogledovati, le kje se potikata ta dva srebrnoporočenca. Ah, no, saj ne gre zameriti! Živemu človeku se vse zgodi!

K srebrni poroki iskrene čestitke in vse najboljše tako do zlate poroke!

V začetku meseca to je 6.maja 89 pa sta se poročil Elvis TOMŠIČ (torej sin srebrnoporočenca) in Sally NEWTON v cerkvi St. Gabriela v Reservoirju. Maševal in poročil ju je avstralski duhovnik ter obema izrekel lepo pridigo.

Na sliki mladoporočenca Sally Newton in Elvis Tomšič in srebrno poročenca Magdalena in Toni Tomšič. Na levi je hčerka srebrnoporočenca oziroma sestra mladoporočenca.

Elvisu in Sally iskrene čestitke, veliko sreče in razumevanja v novem življenju jima želijo mama in oče, sestra Betty, vsi sorodniki in prijatelji.

Vida KODRE

Zahvaljujete se vsem, ki ste prišli na to poroko v nedeljo popoldan na BBQ. Posebna zahvala patru Baziliju in našim častnim sestram, in Viktorju Lampetu, ki nam je ohcet popestril, ko je igral domače viže na harmoniko.

Toni in Magdalena TOMŠIČ

Zdravniški kotiček

SRČNI NAPAD – VSAKA MINUTA JE POMEMBNA

Oddelek za srčno medicino "Sir Charles Gardiner" bolnišnice v Perthu v Zahodni Avstraliji je pri opisovanju srčnih težav kot pereč problem Avstralije začel z gornjim naslovom.

Tudi viktorijska srčna ustanova "National Heart Foundation" se je priključila vseavstralskemu boju zoper srčna obolenja z takoimenovanih SRČNIM TED-

NOM med 16. in 22. aprilom letos z geslom "SRČNI NAPAD – VSAKA MINUTA JE POMEMBNA". Letos predvsem poudarjajo nov način zdravljenja ali začetnega postopka, ki lahko zelo izboljša bolnikove možnosti za preživetje po srčnem napadu. Seveda vsa ta zdravljenja ali vsi ti predpostopki so najbolj učinkoviti, če jih je bolnik lahko deležen v prvi uri ali v najkrajšem času po prvih znakih bolečin v prsih. Ta nov medicinski postopek smatrajo kot nekako prelomnico podobne pomembnosti v zdravljenju srčnih napadov, kot je to bila uvedba srčnih oddelkov v avstralskih bolnišnicah pred šestindvajsetimi leti.

Ta novi postopek predzdravljenja, ki se imenuje "Thrombolysis" ne daje bolniku samo še večjo možnost preživetja, ampak tudi zmanjša poškodbo srca, ki bi

lahko onesposobila bolnika v večji meri. Preiskave so pokazale, da večina Avstralcev zavlačuje odhod v bolnišnico po prvih pojavih srčnega napada, ker mislijo, da to ni srčni napad, ampak, da so te bolečine v zvezi z želodcem, slabo prebavo ali pa so mišičnega izvora.

Danes gre samo okoli 30 % Avstralcev v bolnišnico po prvih znakih srčnega napada, medtem, ko jih se za to odloči 58 % v prvih treh urah. 40 % ljudi umre v prvem letu po srčnem napadu od tega polovica v prvi uri.

V Avstraliji zabeležimo 50 tisoč srčnih napadov vsako leto, 30 tisoč od teh je pri ljudeh starih pod 70 let.

Ekonomsko gledano pa pomeni to, da srčno napadi stanejo Avstralce ali avstralske davkoplačevalce 15 milijonov dolarjev na leto, od tega samo za zdravljenje 600 milijonov dolarjev, posredni stroški, kot so to izguba plač itd. pa 900 milijonov na leto. V te stroške spadajo še srčne bolnišnice, srčni oddelki, propaganda in podobno. Srčni napadi so odgovorni za 30 % vseh smrti v Avstraliji. Ta številka pa se je dramatično zmanjšala po letu 1967, ko je bila najvišja do danes. Zmanjšanje smrti zaradi srčnih napadov v tem času je 45 % pri moških in 55 % pri ženskah.

Medicinski krogi cenijo, da bi lahko ena šestina srčnih smrti pri delovnih Avstral-

cih preživela, če bi bolnik odšel v bolnišnico takoj in dobil novo trombozno zdravljenje.

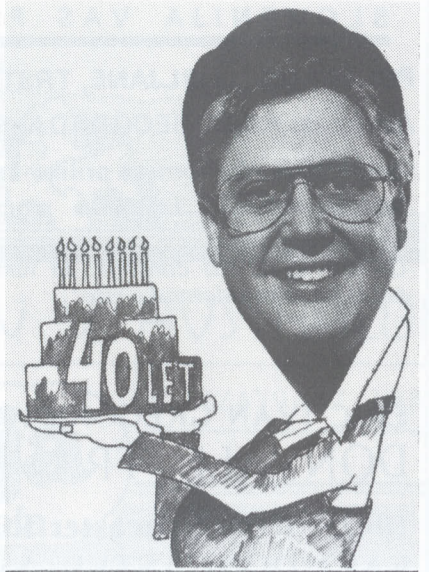
V primerjavi z drugimi zahodnimi deželami je Avstralija ena od voditeljic na pojemači lestvici smrtnih žrtev zaradi srca. Statistike kažejo, da so ZDA od leta 1970 doživele največji padec smrti in sicer 36 % Avstralija na drugem mestu z 33 % padca, Anglija 12 %, Švedska samo nekaj pod en odstotek. Medtem pa so se v tem času srčni napadi povečali na Poljskem in sicer za 58 %, a Jugoslavija je v tem času imela skoraj 35 % več srčnih napadov oziroma smrti.

Iz tega sledi, da moramo ukrepati TAKOJ, ko začutimo bolečine v prsih in se takoj na eden ali drugi način podati v najbližjo bolnišnico.

Ne bodimo številka med 6051 Avstralci, ki so letno umrli zaradi srčnega napada. Bodimo raje v drugi kategoriji pojemanja smrtnih primerov zaradi srca, ki dela 24 ur na dan neprestano poganja življenjsko tekočino kri po našem telesu, ki mu pa posvečamo tako malo pozornosti.

Na žalost je že tako, da si uredimo lepe in razkošne hiše, se vozimo v najnovejših avtomobilih, poznamo samo dobro in najboljšo kulinariko – a za svoje zdravje damo tako malo, skoraj ga ignoriramo. Zavedati pa se moramo, da je vsaka minuta velik del našega dnevnega življenja. ALI JO BOMO ZAMUDILI?

Ivo LEBER

Malo za najmlajše

		Š					
				K			
	P	E	N				
	K	W					
				be			
		I	C		N		
3+5=			A		T		
HUDE ŽU- ZELKE		AVTO- NOMNA PO- KRAJINA	U		T	PIVO	O
ŽIVALSKI ZOB							
IVAN MINATTI				D			

SKANDINAVSKA SLIKOVNA KRIŽANKA

Mariannes TOUCH OF ELEGANCE Floral Hire

Romantic medley of 6ft to 10ft pedestals
Enchanting archways with essence of spring
Cloud light birdbaths
Flower decor for all occasions
Original high fashion
Keepsakes
Bridal bouquets all in high quality silks
For Appointment Call
762 9129

A.&E. KODILA CONSTRUCTION PTY.LTD.

66 Millicent Ave, Bulleen
Tel.850 8658

Specialist for kitchens

Heidelberg Cabinets

and vanity units
Pty.Ltd.

FRANK ARNUŠ

7 Longview Crt., Thomastown,
3074
Tel.465 0263 Tel.459 7275

PRAVI VZROK

- Slišal sem, da si ne-
hal piti, ker je ona tako
želela.
- Da, res je.
- Pa menda zaradi
nje tudi ne kadiš več?
- Tudi to je res.
- Pa je mar res, da
tudi ne kartaš več?
- Čisto zares.
- Zakaj se pa potem
ne poročiš z njo?
- Spoznal sem, da
sem zanjo predober.

Show World International skupno s SSOV (Svet slovenskih organizacij Viktorije) prireja zabavno prireditev, na kateri bosta gostovala humoristi VINKO ŠIMEK in zelo znana glasbena skupina MAGNET – IZ SLOVENIJE DIREKTNO! Prireditve so predvidene v slovenskih društvih v Melbournu, Canberri in Sydneyu v mesecu avgustu med prvim in zadnjim tednom.

Več podrobnosti bomo objavili v naslednji številki VESTNIKA

TANKIDS

VI HARTMAN
dress designer

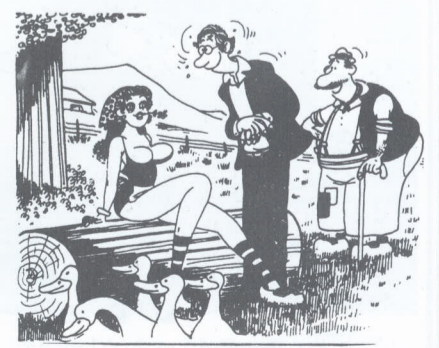
8 Sulby Pl., Tullamarine, 3043
Tel. 330 3980

F. LIKAR NOMINEES Pty. Ltd.
T.A. Ascot Moonee

RADIATOR SERVICES
560 Mt. Alexander Road, Ascot Vale.

POPRAVLJAMO
vsakovrstne motorne hladilnike-radiatorje
Tel. 370 8279 – A.H. 337 2665

VRNILA MU JE
– Punčka, zakaj pa nosiš nedrček, saj
nimaš nič notri!
– In zakaj potem vi nosite hlače?

Hej, mladi mož, kaj v mestu
nimate takšnih razgledov?

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, TRSTA in ZAGREBA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA.

Zelo dobre ekonomske prilike za obisk
lepe Slovenije. in vse strani sveta...

Obrnite se na nas čimprej, da vam lahko pomagamo pravočasno dobiti
potni list in jugoslovansko vizo!

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse.ure)

(Licence No. 30218)

VSAKO SREDO IN NEDELJO V JUGOSLAVIJO
NA JATOVIH KRILIH

Odhod iz Melbourne ob 15.50 uri — iz Sydneya ob 13.15 uri

PRIHOD V BEOGRAD NASLEDNJI DAN OB 6.25

Odhodi letal za Ljubljano:

PONEDELJEK Beograd odhod 17.45 —
ČETRTEK Beograd odhod 8.30 —
8.50 —

Ljubljana prihod 18.45
Ljubljana prihod 10.05
Ljubljana prihod 9.50

NOVO NOVO NOVO

POSLOVNO POTOVANJE JE OBVEZA
V ADRIATIC CLUB RAZREDU JE
ZADOVOLJSTVO!
TAKOJ PO VZLETU SE LAHKO
PRIPRAVITE ZA POSLOVNI DAN!

Za vse podrobne informacije pokličite JAT-ova predstavništva
ali turistične agencije.

SYDNEY
126-130 Phillip St.
☎ (02) 221-2199,
221-2899

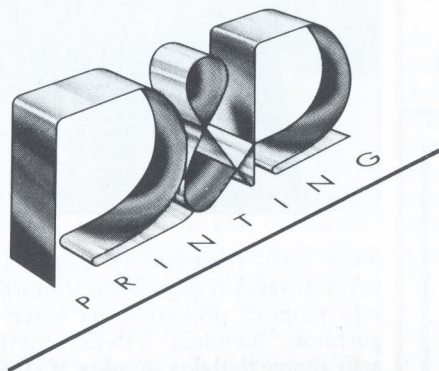
MELBOURNE
124 Exhibition St.
☎ (03) 654-6011
654-6199

PERTH
111 St. Georges Tce.
☎ (09) 322-2932
481-0149

BRISBANE
248 Adelaide St.
☎ (07) 229-7855
229-7660

AUCKLAND
Air New Zealand House,
3 sprat, 1 Queen St.
☎ (09) 39-2798

- Quality Offset and Letterpress Printers
- Creative Designers
- Gold Stamping
- Raised Printing

TISKARSKI VAJENEC

IŠČEMO MLADEGA FANTA, KI IMA
VESELJE DO DELA NA STROJIH,
DA SE IZUČI ZA TISKARJA.

INTERESENTI NAJ SE OGLASIJO
ZOREC DRAGOTU

107 PALMER STREET RICHMOND 3121
Tel (03) 429 9122 (5 lines) Fax (03) 428 6205

PREVEČ VE

- Katere in kakšne medsebojne odnose poznaš, Janezek?
- Spolne.
- O ti pacek, mislila sem, da boš naštel družinske, sosedske, prijateljske!
- Saj tudi za te vem.

PAMETNA

- Punca, če bi ti bila pametna, bi se že zdavnaj poročila z menoj.
- O, tega pa ne boš dočakal.
- Zakaj pa ne?
- Ker sem pametna!

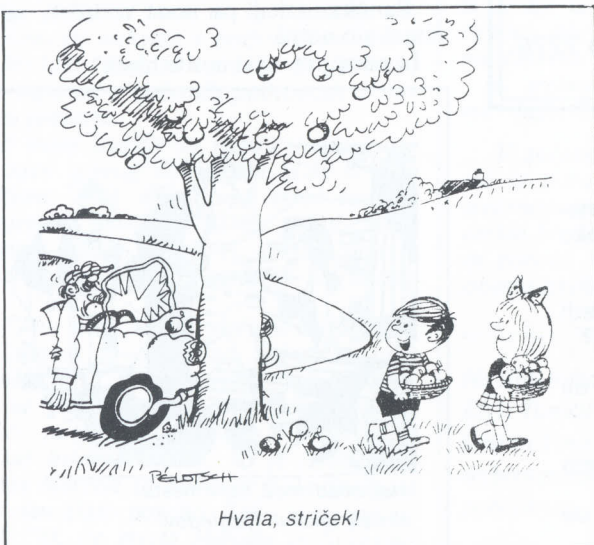
NE BOJI SE

- Hčerka moja, bolj boš morala paziti na svojega moža. Mislim, da zasleduje soseda.
- Nič zato, mama. Naš kuža tudi teče za vsakim avtom, pa ne ve, kaj bi z njim.

UKREP

- Žena, toliko otrok že imava, da si jih več ne smeva privoščiti. Od danes naprej bom spal na hodniku.
- Če misliš, da bo to kaj pomagalo, bom šla tudi jaz spat na hodnik.

Katerega moškega jugoslovani največkrat omenjajo?
Slobodana Miloševića!
In katero žensko?
Njegovo mater!

Hvala, striček!

»Nič se ne delaj trapastega! Vse vem!
Prebrala sem tvoj horoskop!«

Tinček, kaj ti veš, koliko časa traja ljubezen
do 'šice? Jaz sem se med počitnicami čisto ohladil!